

Π Ο Ι Κ Ι Α Α.

Προσφώνησις τοῦ Καθηγητοῦ Ἰωάννου Ὀλυμπίου
εἰς τὴν 2^{ραν} καθολικὴν συνεδρίασιν τῆς ἐν Ἐρ-
λάγγῃ συνόδου τῶν φυσιογράφων καὶ ἰατρῶν.

Ἀξιότιμοι Κύριοι!

Τρεῖς μὲν αἱ Μοῖραι κατὰ τοὺς χρόνους μεμερισμέναι·
νῆμα δὲ ἀτράκτου, τὸ μὲν, ἐξεργασμένον· τὸ δὲ, μέλλον·
τὸ δὲ, στρεφόμενον.

Ἡ Ἑλλὰς μόλις πρὸ ὀλίγου ἐλευθερωθεῖσα ἀπὸ τὰ βα-
ρέα δεσμὰ τυράννων Ταταρικῆς φυλῆς ἤρχισε θεραπεύου-
σα εἰσέτι τὰς ἐκ τῶν ἀλύσεων βαθεῖας πληγὰς τῆς ν' ἀπο-
πλύνῃ καὶ τὸν ρύπον τῆς τοσούτων αἰώνων δουλικῆς ἀμα-
θείας καταγινομένη ἐνδελεχῶς εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῶν προ-
γονικῶν αὐτῆς γνώσεων, καὶ εἰς μελέτην τῶν εὐρημένων ἐκ
τῆς ἀναγεννήσεως τῆς δυτικωτέρας Εὐρώπης. Πρὸς τοῦτο
ἡ σύστασις τῶν διαφόρων ἐταιρειῶν, οἷον τῆς ἱατρικῆς, τῆς
φυσικῆς ἱστορίας, τῆς ἀρχαιολογικῆς καὶ τῆς φιλεκπαι-
δευτικῆς· πρὸς τοῦτο ἡ πρὸ ὀλίγου σύστασις τοῦ Πανεπι-
στημίου, τὸ ὅποῖον ὠνομάσθη Ὅθων, πρὸς δόξαν καὶ μνή-
μην ἀνεξάλειπτον τοῦ συστήσαντος αὐτὸ περιποθήτου καὶ
Μουσοφίλου ἡμῶν βασιλέως.

Τὸ ἀρτισύστατον τοῦτο Πανεπιστήμιον καθὼς καὶ αἱ
ῤηθεῖσαι ἐταιρεῖαι ἀγωνίζονται πάσαις δυνάμεσι νὰ καλλι-
εργήσωσι τὰς ἐπιστήμας καὶ νὰ διαδώσωσι τὰ φῶτα εἰς ὅ-
λον τὸ Ἑλληνικὸν κράτος καὶ πέραν τῶν ὁρίων αὐτοῦ εἰς
τοὺς λοιποὺς ὁμογενεῖς μας. Ἀλλ' ἡ πρόοδος καὶ ὁ φῶτις

σμός ἐν γένει τῶν ἐθνῶν εἶναι, ὡς ἐξεύρετε, ἔργον πολυχρόνιου εὐνομίας καὶ εἰρήνης, καὶ ὁ καιρὸς τῆς συλλήψεως δὲν εἶναι ἐνταύτῳ καὶ ὠρίμου γέννας καιρός. Ἐχάρη ὁμως χαρὰν μεγάλην τὸ Πανεπιστήμιόν μας, διότι ὁ παρὼν ὑμῶν σύλλογος ἰσοτίμησεν αὐτὸ μὲ τὰ γηραιὰ τῆς σοφῆς Γερμανίας Πανεπιστήμια, προσκαλέσας αὐτὸ ἐπισήμως νὰ συμμεθέξῃ τῆς σοφῆς ὑμῶν περὶ τὴν φύσιν ἐρεῦνης. Ἐχάρη χαρὰν μεγάλην, ὅτι μὲ τὴν ὁποίαν ὀλίγας ἔβρας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἔλαβεν ἐπίσημον πρόσκλησίν Σας ἡξιώθη τῆς καλῆς εὐκαιρίας νὰ Σᾶς ἀσπασθῇ δι' ἐμοῦ κατὰ πρώτην φοράν, καὶ νὰ Σᾶς ὁμολογήσῃ χάριτας ἐκ μέρους του καὶ ἐκ μέρους ὅλων τῶν ἐν Ἑλλάδι πεπαιδευμένων διὰ τὴν ὁποίαν εἰς τὸν καιρὸν τοῦ ἱεροῦ μας ἀγώνος εὐχήθητε ἐκ βάθους καρδίας ἀπελευθέρωσέν μας· νὰ Σᾶς ὁμολογήσῃ χάριτας διὰ τὸν ὁποῖον ἐδείξατε καὶ δεικνύετε ἐναργῆ ζῆλον πρὸς τὴν ἐκπαίδευσίν μας· νὰ Σᾶς ὁμολογήσῃ χάριτας διὰ τὰς ὁποίας ἐκάμετε καὶ ὁλονὲν κάμνετε συνδρομὰς πρὸς τὴν πρόοδον τῶν ἐπιστημῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ πρὸς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Πανεπιστημίου μας· τέλος δὲ, λαβόντες παρ' ὑμῶν καὶ παρὰ τῶν λοιπῶν τῆς Εὐρώπης σοφῶν, τὰ φῶτα, νὰ Σᾶς δώσωμεν καὶ λόγον τῆς ἐκ μέρους μας χρήσεώς των.

Πρὸ πέντε ἡδὴ ἐτῶν ἐσυστήθη κατὰ πρῶτον ἢ ἐν Ἀθήναις ἰατρικὴ ἐταιρεία, ἡ τῆς φυσικῆς ἱστορίας, ἡ ἀρχαιολογικὴ καὶ φιλεκπαιδευτικὴ. Παραλείπων τὰς δύο τελευταίας ὡς ξένας εἰς τὸν παρόντα σύλλογον, λαμβάνω τὴν τόλμην νὰ Σᾶς ἀναφέρω ἐν συντόμῳ περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς προόδου τῶν δύο πρώτων, εἰς τῶν ὁποίων τὴν σύστασιν συνήργησαν ὅχι ὀλίγον καὶ οἱ ἀξιοῦντοι ἰατροὶ τοῦ Βασιλέως μας Κύριοι Βίπμερ καὶ Ρέζερ. Ἡ ἐν Ἀθήναις ἰατρικὴ ἐταιρεία σκοπὸν ἔθετο ἐξ ἀρχῆς τῆς συστάσεώς της τὴν πρόοδον τῆς ἰατρικῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα· πρὸς ἐπιτυχίαν δὲ τούτου ἐψήφισε·

1] Νὰ συνεδριάξῃ ἅπαξ τοῦ μηνὸς τακτικῶς διὰ νὰ συσκέπτηται περὶ διαφορῶν λόγου ἀξίων ἀντικειμένων τῆς ἰατρικῆς.

2] Νὰ γνωστοποιῇ εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἰατροὺς πᾶν ὅ, τι ἀφορᾷ τὴν πρόοδον τῆς ἐπιστήμης διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὅστις ἐξεδόθη καὶ τρίτον ἤδη ἔτος. Εἰς τὸν νεωστὶ ἐκδοθέντα κανονισμόν τῆς ἡ ἱατρικῆ ἑταιρείας πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τῆς ἐψήφισεν ἔτι καὶ τὰ ἑξῆς.

1] Διήρесе τὴν ἱατρικὴν τῆς ἐφημερίδα εἰς δύο μέρη, τῶν ὁποίων τὸ μὲν πρῶτον Ἀσκληπιὸς ἐπιγραφόμενον θέλει πραγματεύεσθαι κυρίως περὶ ἱατρικῶν ἀντικειμένων· τὸ δὲ δεύτερον Ὑγεία καλούμενον θέλει ἐμπεριέχειν ὑγιεινὰ παραγγέλματα· γίνεται δὲ τοῦτο πρὸς ὄφελος καὶ αὐτῶν τῶν μὴ ἱατρῶν.

2] Ἡ ἑταιρεία θέλει ἀθλοθετεῖ κατ' ἔτος περί τινος ἱατρικοῦ θέματος· ἔνεκα δὲ τούτου διήρεσεν αὕτη καὶ τὰ μέλη τῆς εἰς τρεῖς τάξεις, ἡγουν εἰς τακτικά, εἰς ἀντεπιστέλλοντα καὶ εἰς ἀριστευτικά.

3] Νὰ συστήσῃ μουσεῖον ἀνατομικοπαθολογικόν.

Σύγχρονος δὲ μὲ τὴν ἱατρικὴν ἑταιρείαν εἶνε καὶ ἡ ἐν Ἀθήναις ἑταιρεία τῆς φυσικῆς ἱστορίας· καὶ ταύτης δὲ σκοπὸς εἶνε ἡ πρόοδος τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα· πρὸς τοῦτο δὲ ἐψήφισε

1] Νὰ συνεδριάξῃ τακτικῶς ἅπαξ τοῦ μηνὸς διὰ νὰ συζητῇται καὶ ἀνερευνᾶται πᾶν ὅ, τι ἀφορᾷ τὴν πρόοδον αὐτῶν.

2] Νὰ κάμῃ συλλογὰς τῶν ὑπαγομένων εἰς τοὺς κλάδους τῆς φυσικῆς ἱστορίας, καὶ μάλιστα τῶν τῆς Ἑλλάδος ὄντων, οἶον, βοτάνων, ζώων καὶ ὀρυκτῶν.

Τὸ μουσεῖον ἐπλουτίσθη ἄρκετὰ μέχρι τοῦδε καὶ ἀπὸ ἐντοπίων ὄντων συλλογὰς, καὶ ἀπὸ ξένων διὰ τῆς γενναίας συνδρομῆς τῶν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἀντεπιστελλόντων μελῶν τῆς. Ἡ ἑταιρεία αὕτη, διὰ νὰ γείνωσι γνωσταὶ αἱ μέχρι τοῦδε συλλογαὶ τῆς, καὶ τὰ πρακτικά τῆς, ἐψήφισεν εἰς τὴν τελευταίαν τῆς συνεδρίαν νὰ ἐκδώσῃ τοὺς καταλόγους τῶν ἐμπεριεχομένων εἰς τὸ μουσεῖον τῆς, καὶ τὸν πρῶτον τόμον τῶν πρακτικῶν τῆς. Εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἀναχωρήσεώς μου δὲν εἶχον ἐκδοθῇ ὅλου τοῦ μουσείου οἱ κατάλογοι, ἀλλὰ μόνον ὅσους ἔχω τὴν τιμὴν νὰ Σᾶς παρουσιάσω σήμερον· οἱ δὲ λοιποὶ τυπώνονται καὶ θέλουσι πεμφθῇ μετὰ

τὴν τύπωσίν των καθὼς καὶ ὁ πρῶτος τόμος τῶν πρακτικῶν τῆς ἐταιρείας.

Ἐκτὸς δὲ τούτων λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ Σᾶς παρουσιάσω καὶ ἕτερον χειρόγραφον κατάλογον τῶν ἐν τῷ πολυτεχνικῷ μας σχολεῖν ἐντοπίων ὀρυκτῶν, τὸ ὁποῖον σχολεῖον προοδεύει τὸ κατὰ δύναμιν.

Ταῦτα εἶνε ἐν συντόμῳ τὰ καθ' ἡμᾶς, Κύριοι. Ἡ Ἑλλὰς ἀνεξώσθη ἤδη εἰς τὸ ἐπιστημονικόν της στάδιον· ἔχουσα δὲ εἰς τοῦτο τὸν περιπόθητον καὶ φιλόμουσον ἡμῶν βασιλέα, τὴν ἀδελφικὴν ὑμῶν ἔνωσιν, καὶ τέλος τὴν βοήθειαν τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς πεπαιδευμένων, δὲν φοβεῖται πλέον νὰ ὀπισθοδρομήσῃ εἰς τὸν δρόμον της, ἀλλ' ἐλπίζει μάλιστα μὲ τὴν πρόοδον τοῦ χρόνου, παραλαβοῦσα ὑμᾶς Ἑλλανοδίκας, ν' ἀξιοθῇ τῶν πολυτίμων στεφάνων Σας.

Ἐν Ἐρλάγγῃ τὴν 10 Σεπτεμβρίου 1840.

Ἐκθεσις τῶν τῆς ἐν Ἐρλάγγῃ κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον τοῦ 1840 ἔτους συγκροτηθείσης συνόδου τῶν φυσιογράφων καὶ ἱατρῶν ἀναγνωσθεῖσα παρὰ τοῦ Καθηγητοῦ Ἰωάννου Ὀλυμπίου εἰς τὸ Ἀκαδημαϊκὸν συμβούλιον τὴν 9 τοῦ Μαΐου τοῦ 1841 ἔτους.

Ἐκλεχθεῖς παρ' ὑμῶν ἀντιπρόσωπος εἰς τὴν ἐν Ἐρλάγγῃ σύνοδον τῶν φυσιογράφων καὶ ἱατρῶν τῆς Γερμανίας, τῶν καθηκόντων μου εἶνε, κρίνω, νὰ διαγράψω ἐν συντόμῳ τὰ τῆς ἀποστολῆς μου πρὸς γνῶσιν ὑμῶν τε καὶ τοῦ κοινοῦ.

Τὴν 15 τοῦ Αὐγούστου ἀπελθὼν ἐντεῦθεν ἦλθον εἰς Ἐρλάγγην τὴν 8 τοῦ Σεπτεμβρίου, καὶ εὐθὺς ἐνεχείρησα τὴν ἐκ μέρους τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημείου ἐπιστολὴν εἰς τοὺς διευθυντῆρας τῆς συνόδου, τῆς ὁποίας αἱ συνεδριάσεις ἐγένοντο κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον.

Πᾶς ὁ θάλων, ἡμεδαπὸς τε καὶ ἀλλοδαπός, νὰ γίνῃ κοι-

νωνὸς τῶν τῆς συνόδου, καὶ νὰ λάβῃ τὸ εἰσητήριοιον εἰς τὰς καθόλου καὶ κατὰ μέρος συνεδριάσεις τῆς συνόδου ἔπρεπε νὰ ἐγγράψῃ τὸ ὄνομά του εἰς τὸ ἐπίτηδες διωρισμένον γραφεῖον τῆς συνόδου. Διηρέθησαν δὲ αἱ συνεδριάσεις αὗται εἰς καθολικάς, [εἰς τὰς ὁποίας παρευρίσκοντο ὅλα τὰ ἐγγραφέντα μέλη τῆς συνόδου, προσέτι δὲ καὶ πλῆθος ἄλλων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν], καὶ εἰς μερικάς, [εἰς τὰς ὁποίας παρευρίσκοντο μόνον τῆς αὐτῆς ἐπιστήμης εἰδήμονες]. Τῶν συνεδριάσεων ἐγένοντο καθολικαὶ μὲν τρεῖς [ἡ μὲν τὴν 8, ἡ δὲ τὴν 10, καὶ ἡ τρίτη τὴν 12 Σεπτεμβρίου]. μερικαὶ δὲ πλείοτεραι μέχρι τῆς 13 Σεπτεμβρίου.

Ἡ ὅλη δὲ ἡ σύνοδος διηρέθη εἰς τὰς ἐξῆς τάξεις.

- 1] Εἰς τὴν τῶν ἀνθρωπολόγων καὶ ἱατρῶν.
- 2] Εἰς τὴν τῶν φυσικῶν καὶ χημικῶν.
- 3] Εἰς τὴν τῶν ὀρυκτολόγων, γεωγνωστικῶν καὶ γεωγράφων.
- 4] Εἰς τὴν τῶν ζωολόγων, ἀνατόμων καὶ φυσιολόγων.
- 5] Εἰς τὴν τῶν βοτανικῶν, καὶ
- 6] Εἰς τὴν τῶν γεωπονικῶν καὶ τεχνολόγων.

Α.΄

Ἡ πρώτη τῆς συνόδου συνεδρίασις ἦτο καθολικὴ· ἔγεινε δὲ τὴν 6ην. τοῦ Σεπτεμβρίου ἀπὸ τῆς 9 ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 12. καὶ πρῶτος μὲν ἐξεφώνησε λόγον ὁ ἐν Ἑρλάγγῃ Καθηγητῆς Κύριος Λεύπολδος [Leupold], πρῶτος διευθυντὴρ τῆς συνόδου· δεύτερος δὲ ὁ ἐν Ἑρλάγγῃ καθηγητῆς τῆς χειρουργικῆς κύριος Στρομεύηρος [Stromeyer], δεύτερος διευθυντὴρ τῆς συνόδου, λόγον χαιρεμνηνυτικὸν καὶ προσκλητήριον ἐνταυτῷ ἐκ μέρους τῶν πολιτῶν τῆς Ἑρλάγγης, ὑποσχομένων τὴν προσεχῆ δευτέραν [9 Σεπτεμβρίου], ἥ, ἂν ὁ καιρὸς δὲν ἐπιτρέψῃ, εἰς ἄλλην ἡμέραν, νὰ εὐχαριστήσωσι καὶ διασκεδάσωσι μετὰ πάσης τῶν προθυμίας τοὺς ἀξιοτίμους φίλους τῶν ξένους διὰ τινος εὐθύμου τοῦ λαοῦ Παγγύρεως. Μετὰ τοῦτο δὲ ἀνέγνωσεν ὁ κύριος Στρομεύηρος τὸν γενικὸν τῆς συνόδου κανονισμόν

τὸν ὁποῖον αὕτη δὲν ἠθέλησε νὰ μεταβάλη παντάπασιν· ἔπειτα δὲ ἐπαρουσιάσθησαν

1] Ὁ πρῶτος τόμος τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν τοῦ Πεϊπέρου.

2] Καθαρὰ καὶ ἐφηρμοσμένη φυσιογνωστικὴ ἐν εἵδει ἀφορισμῶν.

3] Τοῦ 24 ἀριθμοῦ τῆς ἐφημερίδος γενικοῦ μηνύτορος τῶν Γερμανῶν πολλὰ ἀντίτυπα πρὸς σύσκεψιν καὶ συζήτησιν περὶ τῆς ἐν αὐτῷ ἀναφερομένης ἐπιθυμίας τοῦ νὰ μεταχειρίζονται τὰ αὐτὰ μέτρα καὶ σταθμὰ εἰς ὅλα τὰ φυσιογραφικὰ συγγράμματα· ἡ συζήτησις τούτου καὶ ἡ γνωμοδότησις ἐδόθη εἰς τὴν τάξιν τῶν φυσικοχημικῶν· ὕστερον δὲ ἀνέγνωσεν ὁ ἐκ Βιέννης καθηγητῆς κύριος Βερρῆς [Berres] περὶ πειραμάτων, τὰ ὅποια ἔκαμεν εἰς τὴν Δαγεροτυπικὴν εἰκονογραφίαν, δείξας καὶ τινα ἀπεικονίσματα κατὰ τὰς ὁποίας μετεχειρίσθη πρὸς τοῦτο μεθόδους. Μετὰ τοῦτον δὲ ἀνέγνωσεν ὁ ἐξ Ἰέννης κύριος Κόχιος περὶ τῆς ὁδοιπορίας του εἰς τὰ Καυκάσια μέρη λόγον ἐκτεταμένον, τὸν ὁποῖον κατ' αἵτησιν τῆς συνόδου διακόψας ἐτελείωσεν εἰς τὴν ἀκόλουθον δευτέραν καθολικὴν τῆς συνόδου συνεδρίασιν. Ὑστερον δὲ ἀνέγνωσεν ὁ ἐν Βουκουρεστίῳ ἀρχίατρος κύριος Μεύηρος [V. Meyer] περὶ τῶν ὑγειονομικῶν καταστημάτων καὶ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἱατρῶν εἰς τὴν ἀνατολήν. Τελευταῖος δ' ἐξεφώνησε λόγον ὁ ἐκ Βυρτσοβούργου καθηγητῆς κύριος Ὁσανος περὶ τοῦ τρόπου τοῦ νὰ ἐκτυπῶνῃ διὰ τοῦ ὑδρομιγοῦς χαλκοῦ ἀκριβῆ καὶ ὠραία ἀπεικάσματα διαφόρων νομισμάτων. Ἐπὶ τέλος δὲ ἐζητήθη νὰ ὀργανισθῶσι καὶ κανονισθῶσι τὰ τῶν διαφόρων τάξεων τῆς συνόδου. Ταῦτα δὲ κανονίσθησαν ὡς ἐφεξῆς.

1] Ἡ μὲν τῶν ἀνθρωπολόγων καὶ ἱατρῶν τάξις ἐψήφισε πρόεδρον μὲν τὸν ἐκ Βιέννης Καθηγητὴν κύριον Βίσχοφον Δαλτενστέρνην [Bischof V. Altenstern] [ἀλλ' οὗτος ἐδέχθη τὴν προεδρείαν διὰ τὰς δύο μόνας πρώτας συνεδριάσεις]. Γραμματεῖς δὲ τὸν ἐκ Λανδесχύτου [Landschût] ἱατροσύμβουλον κύριον Ὁφμανον καὶ τὸν ἐν Ἐρλάγγῃ καθηγητὴν κύριον Ῥόσχιρτον [Roshirt].

2] Ἡ δὲ τῶν φυσικοχημικῶν πρόεδρον μὲν τὸν ἐν Ἐρ-

Ἰάγγη καθηγητὴν κύριον Κάστηνον, γραμματέα δὲ τὸν ἐκ Βυρτσοβούργου καθηγητὴν κύριον Ὅσανον.

3] Ἡ δὲ τῶν ὀρυκτολόγων κτλ. πρόεδρον μὲν τὸν ἐξ Ἀμβούργου κύριον Στρήβην [Strüve], γραμματέα δὲ τὸν ἐκ Βερολίνου κύριον Γεράρδον.

4] Ἡ δὲ τῶν ζωολόγων κτλ. πρόεδρον διὰ μὲν τὰς πρώτας συνεδριάσεις τὸν ἐκ Βιέννης καθηγητὴν κύριον Βερρήν, διὰ δὲ τὰς ἐκκολούθους τὸν ἐκ Γοτίγγης καθηγητὴν κύριον Οὐάγνηρον [Wagner], γραμματέα δὲ τὸν ἐκ Βαμβέργης προπαρασκευαστὴν κύριον Γλειτίσμαννον [Gleit-smann].

5] Ἡ δὲ τῶν βοτανικῶν, πρόεδρον μὲν τὸν ἐκ Δρέσδης κύριον Ρεϊχεμβάχιον [Reichenbach], γραμματέα δὲ τὸν ἐκ Ραδισβόνης [Regensburg] καθηγητὴν κύριον Φυρνενώρην [Furnrohr].

6] Ἡ δὲ τῶν γεωπονικῶν καὶ τεχνολόγων, πρόεδρον μὲν τὸν ἐκ Στυττογάρτης [Stuttgart] κύριον Ζενέκκαν [Zenneck], γραμματέα δὲ τὸν ἐξ Ἀννοβέρης κύριον Ρέδηνον [Reden].

Οὕτω δὲ ἐτελείωσεν ἡ πρώτη καθολικὴ συνεδρίασις.

Ἡ δὲ δευτέρα καθολικὴ συνεδρίασις ἔγινε τὴν 10 τοῦ Σεπτεμβρίου κατὰ τὴν 10 ὥραν π. μ. καὶ κατὰ πρῶτον ἐπρότεινεν εἰς τὴν σύνοδον ὁ ἐν Ἑρλάγγῃ καθηγητὴς κύριος Δεύπολδος, πρῶτος διευθυντὴρ τῆς συνόδου, νὰ ἐκλέξωσι τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον μέλλει νὰ συγκροτηθῇ ἡ σύνοδος τὸ ἐρχόμενον ἔτος, λέγων, ὅτι εἰδικὴ τις πρόσκλησις ἐκ μέρους πόλεως τινος δὲν ἔγινεν. Ὅθεν πρὸς τοῦτο ὠνομάσθησαν ἡ Ροστόκη [Rostock], ἡ Γρεϊφισβάλδη [Greifswald], τὸ Βρωνσχβείκιον [Braunschweig], τὸ Γραίκιον [Graetz], ἡ Βρέμη [Bremen], ἡ Βιεσβάδη [Wiesbaden], τὸ Μακονδιάκον [Mainz], ἡ Φρειβέργη [Freiberg] καὶ ἡ Γοττίγγη [Goettingen], αἵτινες καὶ ἄλλοτε ὠνομάσθησαν. Κατ' ἀρχὰς μὲν αἱ ψῆφοι ἦσαν διηρημέναι διὰ τὴν Γρεϊφισβάλδην, καὶ τὸ Βρωνσχβείκιον, ἔπειτα δὲ διωρίσθη ὁμοφώνως τὸ Βρωνσχβείκιον καὶ πρῶτος μὲν διευθυντὴρ τῆς συνόδου ἐψηφίσθη ὁ κύριος Στρομβέ-

κιος, δεύτερος δὲ ὁ κύριος Πόκελος. Μετὰ τοῦτο προσεφώνησα ἐγὼ ἐκ μέρους τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημείου τὴν ἐπισυναπτομένην προσφώνησιν. Μετ' ἐμὲ δὲ ἐξεφώνησε λόγον ὁ ἐκ Κολονίας κύριος Πειπέρους περὶ τῆς ἀνάγκης φιλοσοφικῆς καὶ θεωρητικῆς μαθήσεως τῆς οὐσίας τῆς φύσεως· ὕστερον δὲ ἀνέγνωσεν ὁ ἐκ Ζεΐσης [Zeitz] κύριος Ζέλheros [Zehler] λογίδριον περὶ τῶν περιπλανωμένων φώτων [Jrrlichter], καὶ περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν οὗτος παρασταίνει ταῦτα χημικῶς. Μετ' αὐτὸν δὲ ἐξεφώνησε λόγον ὁ ἐξ Ἀννοβέρης κύριος Ρέδηνος, περιγράφων ἀστείως πῶς τὴν κατάστασιν τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ τὴν περὶ τὴν φύσιν ἔρευναν εἰς τὸ οὕτω δὴ λεγόμενον *εποϋράνιον κράτος*· ἔπειτα δὲ ἐξεφώνησε λογίδριον ὁ ἡμέτερος συναδελφὸς κύριος Λανδέρηρος περὶ τῆς ἀρχαίας τῶν Ἑλλήνων ζωγραφικῆς, καὶ περὶ τῶν ὅσα μετεχειρίζοντο οὗτοι χρώματα εἰς τὴν ζωγραφικὴν· ὕστερος δὲ πάντων ὁ ἐξ Ἰέννης κύριος Κόχιος τελειώσας τὴν ὁποίαν εἰς τὴν πρώτην καθολικὴν συνεδρίασιν διέκοψε πραγματείαν του περὶ τῆς κατὰ τὸν Καύκασον περιηγήσεώς του. Οὕτω δὲ ἐτελείωσε καὶ ἡ δευτέρα καθολικὴ συνεδρίασις περὶ τὴν ἡμίσειαν ὥραν μ. μ.

Ἡ δὲ τρίτη καθολικὴ συνεδρίασις ἔγινε τὴν 12 τοῦ Σεπτεμβρίου ὥραν 10 π. μ. ὁ Κύριος Ρέδηνος διένειμεν ἀντίτυπα ἐπιγραφῆς τοῦ Ἀρμινείου μνημείου· παρομοίως καὶ ὁ κύριος Λιεδερόκρονος (LiederKron) ἐνδείγματα πρὸς σύστισιν τοῦ παιδαγωγείου του. Εἰς τὴν συνεδρίασιν ταύτην ἀπεδοκίμασεν ἡ σύνοδος τὴν γενομένην περὶ τῆς ἐξ ὀνόματος ἐκλογῆς τῶν βοηθῶν τῶν διευθυντῶν τῆς συνόδου τοῦ προσεχοῦς ἔτους, ἐγκρίναςα οἰκειότερον νὰ ἐκλέξωσιν αὐτοὶ οὗτοι κατὰ τὴν οἰκείαν των θέλησιν τοὺς βοηθοὺς των. Ὁ κύριος Κάστηνος ἀνήγγειλεν εἰς ἀπουσίαν τοῦ ἐκ Μονάχου κυρίου Στεινείλου [Steinheil], ὅτι ἡ τάξις τῶν φυσικοχημικῶν, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε δοθῇ τὸ ζήτημα περὶ τῆς χρήσεως τῶν αὐτῶν μέτρων καὶ σταθμῶν εἰς ὅλα τὰ φυσικοῖστορικὰ συγγράμματα, ἐνέκρινε νὰ συνεννοηθῇ ἡ σύνοδος μετὰ τὴν Γερμανικὴν συμμαχί-

αν περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἀξιοπόθου τούτου σκοποῦ. Ὁ ἐκ Βόνης κύριος Ἀρλὴς ἀνέλαβε τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἐπερωτήματος "μέχρι τίνας ἔφθασαν αἱ προπαρασκευαὶ πρὸς τὴν ἐντελῇ σύνταξιν καθολικῆς φαρμακοποιίας. τῆς Γερμανίας." διαγράψας δὲ ἀκριβῶς ὅσα πρόκεινται ἀκόμη ἐμπόδια εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐπιχείρημα, ἐξέθεσεν εὐκρινῶς καὶ τοὺς τρόπους, καθ' οὓς δύνανται ν' ἀφαιρεθῶσι τὰ προκείμενα ταῦτα ἐμπόδια, προτείνων νὰ μὴν ἀμεληθῇ μηδ' εἰς τὸ ἐξῆς ὁ περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἔργου λόγος. Μετὰ τοῦτον ἐξεφώνησε λόγον ὁ κύριος Ροῖσχος [Roesch] ἐκ Σχουενίγκης [Schweningen] περὶ τοῦ Κρετινισμού καὶ τῆς ἐκ γενετῆς ἀβελτηρίας (Bloedsinn). ἔπειτα δὲ ἀνέφε-
 ρεν ὁ κύριος Κάστνηρος, ὅτι εἰς ἀπορρέυσαντα ἀμμίτην λί-
 θον εἰς Ἑλδοβούργον εὐρέθησαν γράμματα τοῖς τῶν Ῥω-
 μαίων προσόμοια. Ὁ καθηγητὴς κύριος Ἐνεμόσηρος ἐξ Ἰνσβρύκης [Innsbruck] ἐξεφώνησε λόγον περίεργον, εἰς τὸν ὅποιον ἐξέφηνεν ἣν ἔχει γνώμην περὶ τοῦ μαγνητισμοῦ καὶ τῆς ὁμοιοπαθητικῆς. Μετ' αὐτὸν δὲ ὁ κύριος Κάστνη-
 ρος περὶ τῶν δυνάμεων τῆς φύσεως καὶ κατ' ἐξοχὴν περὶ τῆς ἐν κενῷ τόπῳ κινήσεως· τέλος δὲ ὁ κύριος Στρομεύηρος, ὁ δεύτερος τῆς συνόδου διευθυντὴρ, ἐξεφώνησε λόγον ἀπο-
 χαϊρετίζων τὴν ὁμήγυριν ὡς ἐξῆς.

Ἀξιοσέβαστος ὁμήγυρις!

Ἡ ὥρα ἐγγίζει, καθ' ἣν μέλλει νὰ διαλυθῇ ἡ χαροποῖος τρώντι ἡμῶν πανήγυρις, εἰς τῆς ὁποίας τὸν ἑορτασμόν συν-
 ἦλθετε εἰς τὴν τερπνὴν ἡμῶν Ἑρλάγγην ἀφ' ὅλα τὰ μέρη τῆς φιλτάτης ἡμῶν πατρίδος, ἀπὸ τὴν Ἀλγλίαν, ἀπὸ τὴν Σουηδίαν, ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τὴν Μελίτην, καὶ ἀπὸ τὴν Δακκίαν. Ἐκαστος ὑμῶν παλινοστεῖ δρομαίως εἰς τὴν πάτριόν του ἐστίαν, εἰς τὴν φίλην σύζυγον, εἰς τὰ φίλ-
 τατα τέκνα του. καὶ εἰς τὴν συνήθη τῶν ἀγαθῶν ἔργων του ἄσκησιν· εἶθε, ὦ φίλοι! νὰ φέρητε ἅπαντες φιλοφρόνους πρὸς ἡμᾶς ἐνθυμήσεις! εἶθε εἰς τὴν πατρίδα σας νὰ διη-
 γήσθε περὶ τῆς τερπνῆς ἡμῶν Ἑρλάγγης, περὶ τῶν πε-
 ριχωρίων καὶ τῶν ἀγαθῶν αὐτῆς πολιτῶν, περὶ τῆς ἐπιτη-

δειότητος τῶν δημοσίων ἡμῶν καταστημάτων, περὶ τοῦ ζήλου πρὸς τὰς ἐπιστήμας καὶ πρὸς τὰς ἀναγκαίας εἰς ταύτας συλλογὰς τῶν προΐσταμένων αὐτῶν! ἂν δὲ τυχὸν ταῦτα πάντα ἔσυρον ὀλιγώτερον τὴν προσοχὴν ὑμῶν, διότι εἰς ἄλλας μεγαλειτέρας ἀκαδημίας εἶνε ταῦτα πάντα ἀναλόγως καὶ μεγαλειτέρα καὶ πλουσιώτερα, ἕκαστος ὑμῶν θέλει βέβαια ἀναφέρειν εὐχαρίστως τὸ γιγαντιαῖον ἔργον τοῦ μεγάλου καὶ ὄντως φίλου τοῦ Γερμανικοῦ ἔθνους βασιλέως ἡμῶν, τὸν Λουδοβίκον Τδροῖόν, ὅστις ἀποπερατούμενος ἐντὸς ὀλίγου θέλει παρέξει εἰς τὰς Γερμανικὰς φυλὰς νέον ναυσίδρομον.

Ἀναμνησκων ὑμᾶς οὕτω περὶ τῶν καλῶν ὑπὲρ τῆς Ἑρλάγγης φρονημάτων Σας, δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι ἐβεβαιώθητε ἤδη, ὅτι ἡ κακῶς διαταλπισθεῖσα καὶ κατακριθεῖσα εὐσέβεια τῶν Ἑρλαγγαίων δὲν ὑπερβαίνει παντάπασιν τὴν κοινήν των Γερμανῶν εὐλάβειαν, καὶ δὲν ἐμποδίζει κατ' οὐδένα λόγον τὴν διανοητικὴν πρόοδον ἐν ἐνὶ λόγῳ ἐβεβαιώθητε, ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης δὲν εἶνε κατώτεροι τῶν ὁμογενῶν των οὔτε κατὰ τὰ γενναῖα φρονήματα, οὔτε κατὰ τὰ ἐνδοξα ἔργα. Ἡ ὑμετέρα σήμερον ἐνώπιον ἡμῶν παρουσία, κύριοι καὶ κύριαι, θέλει εἶσθαι πάντοτε ζωηρὰ εἰς τὴν μνήμην ἡμῶν, καὶ λαμπρὰ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς πόλεως ταύτης. Ἐπευχόμεθα λοιπὸν εἰς ἡμᾶς καλὸν κατευόδιον εἰς μόνην ἡμῶν παρηγορίαν ἔχοντες τὴν ἐλπίδα, ὅτι θέλομεν ἰδεῖ ὑμᾶς καὶ πάλιν τὸ ἐρχόμενον ἔτος μὲ ὑγείαν καὶ εὐθυμίαν εἰς Βρωνσφείκιον. Ἐρρώσθε.

Ὁ δὲ κύριος Μέγκης ἐκ Πυρομόντης ἐξεφώνησε τὸν ἐξῆς λόγον ἐκ μέρους τῆς ὁμηγύρεως.

Ἀξιότιμοι προΐστάμενοι καὶ προαγωγοὶ τῆς παρούσης συνόδου!

Μολονότι καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡξιώθην νὰ διορισθῶ διευθυντὴρ τῆς 17ης. ἐν Πυρομόντη συνόδου τῶν φυσιογράφων καὶ ἱατρῶν, καὶ νὰ συγχαρῶ τοὺς ἐκεῖ προσελθόντας, φιλοτιμούμενος ἐξ ὅλης μου καρδίας πρὸς κοινὴν εὐχαρίστησιν καὶ ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιστημονικοῦ σκοποῦ τῆς

μεγολοπρεπούς συνόδου· μολονότι καὶ εἰς τὴν ῥηθείσαν σύνοδον ἀπὸ βαθύτατον εὐγνωμοσύνης αἰσθημα ὀρμώμενος ἠναγκάσθην κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῆς καθολικὴν συνεδρίασιν νὰ ὁμολογήσω χάριτας πρὸς τὰ παρευρεθέντα τῆς συνόδου ἀξιότιμα μέλη διὰ τὴν ὁποίαν ἔδειξαν πρὸς τοὺς διευθυντῆρας συμπάθειαν καὶ φιλοφροσύνην· καὶ μολονότι ἀκύμη καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ φίλου Ν'οιγηράθου, ἐνὸς τῶν προῖσταμένων τῆς 16ης. συνόδου καὶ διευθυντῆρος ἑτέρας· προλαβούσης συνόδου, ἀναστὰς προσεφώνησα κατὰ τὰ νομιζόμενα τὴν εὐχαριστίαν ἐκ μέρους αὐτῶν, μολοντοῦτο νὰ ὁμολογήσω καὶ ταύτην τὴν φορὰν ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἐντολὴν τῶν παρόντων τῆς ἐν Ἑρλάγγῃ 18ης συνόδου πρὸς τοὺς προῖσταμένους αὐτῆς τὰς ὁποίας χρεωστοῦμεν εἰς αὐτοὺς χάριτας, εἶνε εἰς ἐμέ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους ὅχι μόνον τιμητικόν, ἀλλὰ καὶ εὐάρεστον, καὶ διότι ἀξιούμαι νὰ ὁμολογήσω τὰς χάριτας ἐκ μέρους τῆς λαμπρᾶς ὁμηγύρεως, καὶ διότι εἰς τὴν ὁμολογίαν ταύτην δύναμαι νὰ δηλοποιήσω μόνον ὅ,τι ἐγὼ ἰδίως αἰσθάνομαι.

Ὁ Μεγαλειότατος βασιλεὺς, τοῦ ὁποίου τὴν φιλοφροσύνην ἀπολαμβάνει ἤδη ἐκ τρίτου τῶν φυσιογράφων καὶ ἱατρῶν ἡ σύνοδος, ἠδύοκῃσε καὶ ταύτην τὴν φορὰν νὰ ὑποδεχθῇ εὐμενῶς τὴν σύνοδον. Εἰς αὐτὸν λοιπὸν χρεωστεῖται εὐσεβᾶς τως ἡ εὐγνωμοσύνη ἡμῶν, τὴν ὁποίαν παρακαλοῦμεν τοῖς διευθυντῆρας νὰ προσφέρωσι πρὸς τὸν μεγάλῳφυχον μονάρχην των. Εἴθε αἱ φυσικαὶ ἐπιστήμαι καὶ ἡ ἱατρικὴ νὰ χαίρωσι καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὴν ὑψηλὴν αὐτοῦ προστασίαν! εἴθε αὗται ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀνθρωπότητος τὰ μέγιστα συντείνουσιν νὰ ᾔνη πάντοτε καὶ εἰς τὸν οἶκον καὶ εἰς τὰς πολιτείας αὐτοῦ ὀλβιοεργοί!

Ἔμεῖς δὲ, ὦ καλοὶ καγαθοὶ Λεύπολδε καὶ Στρομεύηρε! ἀναδεχθέντες τὴν ἐπίστασιν τῆς παρούσης συνόδου δικαίως ἀξιούτε πρὸ πάντων τῆς βαθυτάτης ἡμῶν εὐχαριστίας. Ἔμεῖς ἐπιμελήθητε μὲ τὴν μεγίστην καὶ παντὸς ἐπαίνου ἀξίαν πρόνοιαν καὶ δραστηριότητα, παρέχοντες ἀφειδῶς πᾶν ὅ,τι ἡδύναιτο νὰ συντελέσῃ εἰς τὸν κύριον τῆς συνόδου σκοπὸν, καὶ εἰς τὴν στενὴν οἰκείωσιν τῶν μελῶν αὐτῆς πρὸς

ἄλληλα· ἐπληρώσατε ἐντελῶς καὶ πρὸς χαρὰν ἡμῶν ὅλων τὰ ἔργα τῆς διευθύνσεως, τὰ τὸ διανοητικὸν καὶ τὸ ὑλικὸν συμφέρον ἀφορῶντι. Νὰ ὁμολογήσω δὲ τοῦτο δημοσίως πρὸς ὑμᾶς ἐν ὀνόματι καὶ ἐνώπιον ὅλης τῆς ὁμηγύρεως πρὶν ἔτι ἀπέλθωμεν, εἶνε εἰς ἐμὲ καθῆκον ἄσπαστον καὶ τιμητικὸν ἐπίσης· ἄσπαστον μὲν διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς ἰδιαιτέραν φιλίαν μου· τιμητικὸν δὲ, διότι ἡ παροῦσα λαμπρα ὁμήγυρις τῶν φυσιογράφων καὶ ἱατρῶν, τὸ ἐνταῦθα πανεπιστήμιον καὶ ἅπας ὁ χορὸς τῶν φυσικῶν καὶ ἱατρῶν καταλέγουσιν ὑμᾶς μεταξὺ τῶν ἀξιοσεβάστων συναδελφῶν των. Ὑμεῖς μὲ ἴσον ζῆλον καὶ ἐπιτυχίαν προσεφέρατε τὴν λατρείαν ὑμῶν εἰς τὴν φυσικὴν καὶ ἱατρικὴν ἐπιστήμην· καὶ μὲ τὰ ὀνόματα ὑμῶν συνδέεται ἤδη ἡ ἀνάμνησις ἐνδόξου ὠφελείας εἰς τε τὰς θεωρητικὰς καὶ τὰς πρακτικὰς ἐκείνας ἐπιστήμας, τῶν ὁποίων λάτραι εἴμεθα καὶ ἡμεῖς· ἡ δὲ ἰσορία αὐτῶν θέλει ἐγχαράξει ταῦτα ἐνδόξως εἰς τοὺς μετέπειτα χρόνους. Τὸ κατὰ τὴν ἡμετέραν σύνοδον, ἡ καλλιῆς εἰς ὑμᾶς ἱκανοδοσία εἶνε, ὅτι ὅμιλος ἐπίσημος ἀνδρῶν ἐνδόξων ἐγγύθεν καὶ πύρρῳθεν ἐπῆλθε κληθεὶς παρ' ὑμῶν· ἐξὲ δὲ βέβαιοι, ὅτι ἅπαντες ἡμεῖς εὗρομεν εἰς ὑμᾶς καὶ δι' ὑμῶν πλουσίαν πρόσοδον καὶ τροφήν διὰ τε τὴν διάνοιαν καὶ τὴν ψυχὴν, καὶ ὅτι ἅπαντες εὐχαρίστως καὶ εὐγνωμόνως θέλομεν ἀναμιμνήσκεσθαι τὴν ἐνταῦθα ἡμῶν διατριβήν.

Μεγίστην εὐγνωμοσύνην χρεωστοῦμεν καὶ εἰς τὴν τρόφιμον Φριδερικο-Αλεξανδρινὴν ἀκαδημίαν, ἣτις πρὸς ὑμῖν παρέσχεν εἰς ἡμᾶς φίλους καὶ βοηθοὺς καὶ ἄλλους πολλοὺς καλοὺς κάγαθους ἀνδρας καὶ τῶν λοιπῶν σχολῶν τὰ σεβαστὰ μέλη· παρεχώρησεν εἰς ἡμᾶς τὰς στοὰς καὶ τοὺς δόμους της, τὴν μουσεῖα καὶ νοσοκομεῖά της, διὰ τὰ ὠφεληθῶμεν ἐκ τούτων· εἶθε αὕτη καὶ ἀνάπτυξις νὰ λάβῃ περιφανεστέραν καὶ αὐξήσιν εὐδαιμονεστέραν!

Χάριτας ἐκ βάθους καρδίας ὁμολογοῦμεν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀρχὴν τῆς πόλεως, μάλιστα δὲ εἰς τοὺς δύο δημάρχους της καὶ διὰ τὴν μεγάλην των προθυμίαν, τὴν ὁποίαν ἔδειξαν πολυτρόπως πρὸς πᾶσαν τῆς συνόδου εὐκολίαν, καὶ

διὰ τὰ χαρμόσυνά των, τῶν ὁποίων καὶ χθὲς ἀκόμη πανηγυρικῶς μᾶς ἡξίωσαν.

Χάριτας μεγάλας ὁμολογοῦμεν καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἀγαθούς πολίτας ἄνδρας, γυναῖκας καὶ νεάνιδας τῆς πόλεως Ἑρλάνγης διὰ τὰ δείγματα τῆς φιλοφροσύνης των, μὲ τὴν ὁποίαν εὐκόλυναν τὴν ἐνταῦθα διατριβὴν, κατέστησαν τερπνὴν καὶ εὐάρεστον τὴν συναναστροφὴν καὶ ἐκόσμησαν τὴν πανήγυριν ἡμῶν. Παρομοίως ὁμολογοῦμεν χάριτας καὶ εἰς τὰς γείτονας πόλεις Νυρεμβέργην καὶ Βαμβέργην διὰ τὰς πρὸς ἡμᾶς προσκλήσεις των. Αἱ προσφιλέστεραι ἀναμνήσεις θέλουν ἐπαναγάγει ἡμᾶς εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν καὶ διὰ παντὸς θέλομεν ἀναβλέπει διὰ τῆς μνήμης εὐθύμως καὶ εὐχαρίστως εἰς τὴν ἐν τῇ ποθητῇ Ἑρλάνγῃ διατριβὴν ἡμῶν. Ζήτω ὁ βασιλεὺς! ζήτωσαν οἱ διευθυντῆρες τῆς παρούσης συνόδου! Ζήτω τὸ πανεπιστημεῖον καὶ ἡ Ἑρλάνγη, οἱ ἄνδρες, αἱ γυναῖκες, καὶ αἱ νάνιδες αὐτῆς, ζήτωσαν ἅπαντες!

B.'

Αἱ καθ' ἐκάστην τάξιν συνεδριάσεις.

Εὐθὺς μετὰ τὴν πρώτην καθολικὴν συνεδρίασιν ἤρχισαν τὴν ἀκόλουθον, 9 Σεπτεμβρίου, αἱ ἐκάστης τῶν εἰρημένων τάξεων συνεδριάσεις, ὡς ἐξῆς.

1. Εἰς τὴν τῶν ἀνθρωπολόγων καὶ ἰατρῶν.

7. Σεπτεμβρίου.

Ὁ ἐκ Βερολίνου κύριος Σίμων ἀνέγνωσε πραγματείαν περὶ τινῶν μερῶν τῆς χημείας τῶν ὀργανικῶν ὄντων, ἰδίως δὲ περὶ τῶν συστατικῶν μερῶν τοῦ αἵματος· μετὰ τοῦτον δὲ ὁ ἐκ Βυρσοβούργου κύριος Τέξτωρ ἐκοίνωσε παρατηρήματα περὶ γεννέσεως καὶ φύσεως τῶν ἐν τοῖς οὖροις λίθων, δείξας ἐν ταυτῷ καὶ σπάνιον παρασκεύασμα αὐτομάτου ἀποθρύψεως λίθου ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει. Οἱ πλείστοι τῶν ἐνταῦθα ἰατρῶν συνήχθησαν περὶ τὴν 8 ½ ὥραν π. μ. εἰς τὸ τῆς χειρουργικῆς νοσοκομεῖον, ἐνῷ πρῶτον ἐδείχθησαν διάφορα νοσήματα καὶ δύο συγγενῇ κατ' ἰσχίον ἐξαρθρή-

(ΤΟΜ. Γ'. ΦΥΛ. Γ')

44

ματα [luxatio congenita] τοῦ μηροῦ, ἔπειτα δὲ ἐνήργησαν ὁ μὲν κύριος Στρομεύηρος τὴν τενοντοτομίαν εἰς δύο ἀρρώστους, τὴν μὲν κατὰ τὸ γόνυ, τὴν δὲ κατ' ἀμφοτέρους τοὺς πόδας εἰς ἰππόδα [pes equinus]. ὁ δὲ κύριος Τέξτωρ ἐνήργησε χειρουργίαν πρὸς ἑξῶσιν νεκρωθέντος ὁστοῦ κατὰ τὸν μηρὸν ἐνήργησε δὲ ταύτην μετὸν ὁστέοπρίστην ἢ τὸ ὁστεοτόμον [osteotom] παρόντος καὶ συνεργοῦντος καὶ τοῦ κυρίου Εἵνου [Heine] τοῦ ἐφευρετοῦ τοῦ ῥηθέντος ἀξιολόγου χειρουργικοῦ ὄργανου.

9. Σεπτεμβρίου.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως διεμοιράσθη φυλλάδιον ἐπιγεγραμμένον " ἡ θερμὴ πηγὴ ἐν Διππισπρίγγῃ παρὰ τοῦ κυρίου Μενήρου καὶ Σχμίτον· ἔπειτα δὲ ὁ κύριος Βίσχοφος ἐκώνωσε θεωρίας περὶ τῶν ἐπικρατούντων πυρετῶν, λέγων ὅτι τῶν χρόνων μας οἱ πυρετοὶ εἶνε μὲν προσόμοιοι, ὅχι δὲ οἱ αὐτοὶ μετὰ τοὺς Βλεννώδεις πυρετοὺς, ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν αὐτοὺς οὐδὲ ὡς τύφον, ἐξιστορήσας δὲ ἐν συνόψει τὸν ἐπικρατοῦντα εἰς τὴν παρούσαν ἑκατονταετηρίδῃ χαρακτῆρα αὐτῶν δοξάζει, ὅτι οἱ πυρετοὶ ἐκεῖνοι δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσι προσφύεστατα ὡς εἰλεονευρικοὶ πυρετοί. Ὁ καθηγητὴς κύριος Στρομεύηρος ἐπαρουσίασεν ἄνθρωπον, ὅστις ἔπαθε δυσειδεῖαν τοῦ ἀριστεροῦ ὠτὸς διὰ γάγγραιναν τοῦ κυτταρώδους ἱστοῦ καὶ ἐκπύησιν τοῦ ἐπικειμένου δέρματος. Ὁ δὲ κύριος Φῦξος (Fuchs) ἀνέφερεν ἐν συντόμῳ ἀγγελίαν τοῦ ἐν Οὐϊσβάδῃ ἱατροῦ Ζαΐου (Zais) τὸν κατὰ τὸ 1839 ἔτος ἐν Οὐϊσβάδῃ ἐπικρατήσαντα πυρετὸν ἀφορώσαν. Ὁ κύριος Δυτρεπόντος εἶπεν, ὅτι ἦτο καὶ αὐτὸς ἐκεῖ κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, καὶ ἐβεβαίωσεν, ὅτι κανεῖς τῶν ἐκεῖσε 15,000 ξένων δὲν ἐπιάσθη ἀπὸ τὸν ῥηθέντα πυρετὸν, εἰπὼν πρὸς τούτοις, ὅτι ἡ διάθεσις καὶ τὰ αἷτια τῆς νόσου ὑπῆρξαν ἴσως πρὸ τοῦ καιροῦ, καθ' ὃν οἱ ἄνθρωποι μεταχειρίζονται τὰ ἐκεῖ λουτρά, καὶ ἡ πρὸ τοῦ πυρετοῦ τούτου ἐπικρατήσασα διάρροια προδιέθεσεν ἴσως εἰς αὐτὸν τοὺς κατοίκους· ὁ κύριος Μενήρος ἐκ Βουκουρεζίας

εἶπεν, ὅτι ὁ πυρετὸς ἐπέσκηψε καὶ εἰς τὰς ἡγεμονίας τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαυίας καὶ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, μάλιστα δὲ εἰς τὸ στρατιωτικόν, ἔπαυσε δὲ κατὰ τὸν μήνα Ἰούλιον τοῦ παρόντος ἔτους· ὁ κύριος Βίσχοφος εἶπεν, ὅτι δὲν εἶδεν τι τὸν πυρετὸν τοῦτον μiasματικὸν ἐμφαίνον· παρομοίως οὐδὲ ὁ Φῦξος· ὁ δὲ Κύριος Ῥοῖσχος εἰς μίαν μόνην οἰκογένειαν ἐπαρτήρησε τοῦτο. Ὁ ἐκ Βαμβέργης κύριος Σιέβερτος ἀνέγνωσεν ἔπειτα περὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ Καλομέλιτος [1], μάλιστα δὲ περὶ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἐνεργείας εἰς μεγάλας καὶ συχνὰς δόσεις λαμβανομένου· ἠθέλησε δὲ ν' ἀποδείξῃ, ὅτι τὸ φάρμακον τοῦτο δὲν ἔχει οὐδεμίαν πρὸς τὸ ἥπαρ ἰδιάζουσαν σχέσιν, αἱ δὲ τὰς ὁποίας ἐνεργεῖ κενώσεις τῆς κάτω κοιλίας δὲν εἶνε χολώδεις· συνεργεῖα δὲ τοῦ φαρμακοποιοῦ Κιρχγεσνήρην ἀναλύσας τὰ ἐκ τοῦ καλομέλιτος χρωματισμένα κόπρανα εὑρε παρὸν τὸ μέταλλον εἰς τὴν πρoασινομέλانا τούτων ἀθάραν· ἐπὶ τέλους δὲ ἐπρότεινε νὰ συμφωνήσωσι πρὸς δοκιμασίαν πλειοτέρων φαρμάκων καὶ νὰ κοινοποιήσωσι τὸ περιγεγόμενον εἰς τὴν ἐφεξῆς σύνοδον. Καὶ ὁ μὲν κύριος Ἀρλῆς ἐπρότεινε εἰς δοκιμασίαν τὸ χλώριον· ὁ δὲ κύριος Βίσχοφος τὸ θειωμένον κάλιον [Hepar sulphuris], ὡς ἐν τῶν δραστικωτέρων φαρμάκων πρὸς τὴν καταβρόχην, πρὸς τὴν ὑμενογόνον κυνάγχην, πρὸς τὴν ὀξείαν καὶ χρονίαν ἀρθρίτιν κτλ. ὁ δὲ κύριος Σιέβερτος τὸ κολχικόν· ἐψηφίσθη δὲ νὰ δοκιμασθῶσι τὰ τρία ταῦτα φάρμακα· τέλος δὲ ὁ κύριος Φόρστηρος ἀνέγνωσε περὶ τοῦ κατὰ τὴν χώραν τοῦ τυφλοῦ ἐντέρου εἰς τὸν κοιλιακὸν τύφον γινομένου ἤχου.

Εἰς δὲ τὸ χειρουργικὸν νοσοκομεῖον ἐδείχθησαν ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων ἀπὸ χειρουργικὰ πάθη θεραπευθέντων ἀρρώστων καὶ τρεῖς, οἵτινες ἰάθησαν ἐντελῶς ἀπὸ τὸν μακαρίτην Ἰαλγερὸν, καθηγητὴν τῆς χειρουργικῆς εἰς τὸ ἐν Ἐρλάγγῃ Πανεπιστημεῖον, δι' ἀποπρίσεως τῶν τερηδονισμένων ὀστέων· ἔπειτα ἐπαρουσιάσθη νέος τις μικρὸν τι καχεκτικὸς, ὅστις ἔφερεν ὄγκον ὑπερμεγέθη κατὰ τὸ ἄνω μέρος

{1} Ἡ διατριβὴ αὕτη θέλει τυπωθῆ ἐφεξῆς εἰς τὸν Ἀσκληπιόν.

τοῦ ἀριστεροῦ μηροῦ· οἱ πλείστοι τῶν περιεστώ των εἶπον· ἐκ συμφώνου, ὅτι ὁ ὄγκος οὗτος ἦτο ψυχρὸν ἀπόστημα [tumour frigidus]. Ἀλλ' ἐπειδὴ τινες ἀμφίβαλλον περὶ τοῦτου, ὁ καθηγητὴς Κ. Στρομεύηρος, πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῆς προηγουμένης διαγνώσεως, παρεκέντησε τὸν ὄγκον μὲ τὴν τρίγωνον ἀκίδα, ἐξ οὗ ἔρρευσε ὑγρὸν πολὺ ὀρρώδες καὶ πυῶδες· μετὰ τοῦτο ἐνήργησεν ὁ ἰατρὸς Β. Λαγκεμβέκιος τὴν χειρουργίαν τοῦ λαγωχείλου [operatio adlabium leporinum] εἰς δωδεκαετὲς κοράσιον κατὰ τὸν τρόπον τοῦ θείου του μόνον μὲ τὴν δι' ἄμματος ραφὴν [per suturam nodosam]. Ἐπειτα δὲ ὁ ἐκ Βυρσοβούργου καθηγητὴς Κύριος Εἰνς ἐνήργησε τὴν τομὴν ταῦ Ἀχιλλείου τένοντος μὲ μαχαίριον στενὸν καὶ εὐθύωρον εἰς κοράσιον ραιβὸν [varus] κατὰ τὸν ἀριστερὸν πόδα. Μετὰ τοῦτο ὁ ἐν Ἀνσβάχῃ ἰατρὸς Κ. Εὐδηνιορεῖχος (Heydenreich) ἐνήργησεν εἰς εἰκοσαετῇ νέον κατ' ἀμφοτέρους τοὺς πόδας πάνυ ραιβὸν τὴν τομὴν τοῦ Ἀχιλλείου τένοντος, τοῦ τένοντος τοῦ καμπτήρος τοῦ μεγάλου δακτύλου, καὶ, τοῦ τένοντος τοῦ προσθίου κνημαίου, κατὰ τὸν ἕτερον πόδα. Ἐπὶ τέλους δὲ ὁ ἐν Ἐρλάγγῃ καθηγητὴς κύριος Στρομεύηρος ἐνήργησεν εἰς εἰκοσαετῇ νεάνιδα ἐπὶ τὴν δεξιὰν πλευρὰν ραιβόκρανον (caput obstipum) τὴν τομὴν τῆς κατὰ τὸ στέρνον μοίρας τοῦ σερνοκλειδομαστοειδίτου μυὸς μὲ τὸ παρ' αὐτοῦ ἐφευρεθὲν μυοτόμον.

10. Σεπτεμβρίου.

Ὁ κύριος Νεέφφης [Neëff] ἐκ Φραγκφούρτου ἐπρότεινεν εἰς δοκιμασίαν καὶ τὸ ἄλικὸν ὅξυν, ἐπειδὴ τὸ χλώριον μεταβάλλεται πάντοτε εἰς αὐτὸ, ἀλλ' ἡ πρότασις αὕτη ἀπεδοκιμίσθη· ἔπειτα δὲ ὠμίλησεν ὁ κύριος Δυτρεπόντος περὶ μικροσκοπικῶν ἐξετάσεων τοῦ γυναικείου γάλακτος, εἰς τοῦτο δὲ ἐξήγησαν ὀλίγα τινὰ ὅτε κύριος Βίσχοφος καὶ ὁ Σίμων. Ὑστερον δὲ ὠμίλησεν ὁ κύριος Τέξτωρ περὶ ἀναγεννήσεως τῶν ὀστέων μετὰ τὴν ἀπόπρισίν των, πρὸς τοῦτο ἔπειτα ἔδειξεν ὁ κύριος Εἰνς παρασκευάσματα ζώων, τὰ ὅποια μαρτυροῦσι τραγώτατα, ὅτι ὀλόκληρα ὀστᾶ ἐξαιρεθέντα δύνανται, ἐὰν δὲν βλαφθῇ τὸ περίοστεον, νὰ ἀναγεν-

νηθῶσιν ὀλοσχερῶς μὲ τὰς διαφόρους ἐπιφύσεις των καὶ μὲ αὐτὸν τὸν μυελουῆχον αὐλόν των· ὁ δὲ κύριος Μύνζης [Münze] ὠμίλησε περὶ νοσηρᾶς πλάσεως τῶν ὀστέων, δείξας ἐν ταυτῷ καὶ παρασκεύασμα ὑπερτροφίας τῶν συσταίνοντων τὸ κατὰ τὸ γόνυ ἄρθρον ὀστέων.

Εἰς δὲ τὴν μετὰ μεσημβρίαν γενομένην συνεδρίασιν ἔδειξεν ὁ κύριος Νεέφφης ὄργανον, μὲ τὸ ὁποῖον διοικεῖται καὶ μετριάζεται κατὰ τὸ δοκοῦν ὁ ἠλεκτρισμός· ὁ δὲ κύριος Μείσσηρος ἐκ Λειψίας ἐκοίνωσε τὴν μέθοδόν του, καθ' ἣν ἐνεργεῖ τὴν τεχνητὴν ἐξάμβλωσιν, ἣτις συνίσταται εἰς τὴν σχάσιν τοῦ ἐμπεριέχοντος τὸ ἔμβρυον θυλακίου κατὰ τὸν πυθμένα τῆς μήτρας, καὶ τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἐνήργησεν ἐννεακίς εὐτυχῶς διὰ τε τὴν μητέρα καὶ τὸ βρέφος· ὁ δὲ κύριος Σίμων ἐπρότεινε νὰ διορισθῇ ἡμέρις, δι' ἣς νὰ κηρυχθῶσιν ὅλα τὰ ἐρωτήματα, ὅσων ἡ λύσις κρίνεται ἀξία διὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον καὶ πρὸς τοῦτο ἐνεκρίθησαν τὰ Χρονικὰ τοῦ Σχμιέθου [Die Schmiett' schen Jahrbücher].

Εἰς δὲ τὸ χειρουργικὸν νοσοκομεῖον ἐνήργησεν ὁ κύριος Στρομεύηρος τὴν ὀλορρίζει χειρουργίαν (Radicaloperation) βουβονοκλήλης κατὰ τὸν τρόπον τοῦ Γερδῦ εἰς ἐκκαλεικοσαέτη ἄνδρα· ἔπειτα δὲ τὴν τομὴν τοῦ Ἀχιλλείου τένοντος, καὶ τοῦ τένοντος τοῦ καμπτήρος τοῦ μεγάλου δακτύλου εἰς νεανίαν ἱππόποδα· ἐτέραν δὲ τενοντοτομίαν εἰς τὴν κατὰ τὸ γόνυ καμπὴν διὰ συνολκὴν τοῦ γόνατος, χοιραδικῆς ἀρθροκάκκης ἔκγονον. Μετὰ τοῦτον ὁ ἐκ Νυρεμβέργης κύριος Διέξης ἐνήργησεν ἐπιτυχῶς τὴν ἐξαίρεσιν γλαυκοματώδους φακοῦ. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπαρουσιάσθησαν διάφοροι περιέργοι ἀσθενεῖς καὶ ἰαθέντες ἄνθρωποι, ἐν οἷς ἦτον ἄνῃρ, εἰς τὸν ὁποῖον διὰ κίνδυνον αἱμορραγίας ἠναγκάσθησαν νὰ περιδέσωσι τρίς τὴν αἱμορραγοῦσαν μηριαίαν ἀρτηρίαν· ἐκ τούτου ὀρμώμενοι ὁ κύριος Τέξτωρ καὶ Βαλίγκιος διηγήθησαν τὰ πολλοῦ λόγου ἄξια παρατηρήματα καὶ πειράματά των, ἐκ τῶν ὁποίων μαρτυρεῖται, ὅτι ἐνίοτε διανοίγεται καὶ πάλιν ὁ ἀποφραχθεὶς σωλὴν τῆς περιδεθείσης ἀρτηρίας· τὴν δὲ πέμπτην ὥραν μ. μ. ὁ κύριος Β. Ἐττης ἀπέ-

δείξε τὰς ὁποίας παρέχει μεγάλας ὠφελείας ὁ παρ' αὐτοῦ ἐφευρεθεὶς ὀστεοπρίστις [osteotom].

11. Σεπτεμβρίου.

Ὁ Πρόεδρος κύριος Ἀρλῆς ἐπαρουσίασεν ἀπὸ τὰς ῥα-
 λείσας πραγματείας 1] Πραγματείαν τοῦ ἱατροῦ Ἐγγελ-
 μάννου περὶ τοῦ θυμικοῦ ἁσθματος [asthma thymicum].
 2] Πραγματείαν τοῦ ἐκ τῆς πόλεως Πράγας ἱατροῦ Βα-
 τικᾶ περὶ τῆς σταυρωτῆς Γεντιαννῆς (gentiana cruciata)
 ὡς νέου διαλύττου, καὶ ὁ κύριος Βίσχοφος ἔδειξε τὴν βο-
 τάνην ταύτην ξηράν. 3] Πραγματείαν περὶ τῆς χρήσεως
 τῶν αὐτοφυῶν ἐν Κρεῦσναχίῳ ὑδάτων παρὰ τοῦ ἱατροῦ
 Οὐεσβαδίνου· ὁ δὲ κ. Ἀρλῆς, Δυτρεπόντος καὶ Κάστηρος
 ἀνέφερον παρατηρήματα περὶ τῆς παρὰ τῷ Νεοσαδίῳ (Neu-
 stadt) Σαλισβουργίου πηγῆς· ταυτοχρόνως δὲ ἔδειξεν ὁ Κ.
 Κάστηρος παρασκευάσμα ἴδιον, μὲ τὸ ὁποῖον οὗτος δοκιμά-
 ζει τὴν θερμοκρασίαν τῶν ὑδάτων· ὁ δὲ κύριος Ὁφμανος ἀνέ-
 φερε περὶ πραγματείας τινος παρὰ τοῦ ἱατροῦ Βύγδου
 (Bugde) πεμφθείσης, ἣ ὁποία ἐμπεριέχει δόξας τινὰς περὶ
 τῆς δυνάμεως τοῦ ἐγεφάλου καὶ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ εἰς
 τὰς κινήσεις τοῦ σώματος τοῦ ζῶον· ὁ δὲ κ. Ροῖσχος, (Roe-
 sch) ἀνέγνωσε σύντομον διατριβὴν, ἐν ᾗ παραινεῖ νὰ δι-
 δωμεν πρὸς τὸν κοιλιακὸν τύφον (typhus abdominalis)
 τοῦ καλομέλιτος σπανιωτέρας μὲν ἀλλὰ μεγαλειτέρας δό-
 σεις, προτείνας συγχρόνως νὰ δοκιμάσωμεν ἀκριβέστερον
 καὶ τὸ ἀγοραῖον ἀμμωνιακὸν ἄλας. Εἰς τὴν περίπτωσιν
 ταύτην ὁ κύριος Βίσχοφος ἐπήνεσε τὸ θειωμέναν κάλιον
 [Hepar sulphuris] πρὸς τοὺς κατάρρους· ἔπειτα δὲ ἔδειξε
 τὴν ἀντλητήριον καλουμένην σικυίαν καὶ νέαν διόρθωσιν
 τῆς χειρουργικῆς λαβίδος ἀπὸ τὸν ἐν Παρισίοις Σχαρίερον,
 τῆς ὁποίας ὁμοῦ τὴν χρηστότητα αἰήρεσεν ὁ κύριος Τέξ-
 τωρ, λέγων, ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ ἐνεργήσωμεν μεγαλειτέραν
 πίεσιν μὲ ταύτην, ὅταν τὸ ἐλατήριον αὐτῆς ἀρχίσῃ νὰ ἔξα-
 σθενῇ· ὁ κύριος Δυτρεπόντος ἔδειξε περίεργον παρασκευά-
 σμα ὄγκος ἰνώδης ἀπὸ τὸν ἀνιόντα κλάδον τοῦ ὀστοῦ τοῦ
 ἀριστεροῦ ἰσχίου ἐκφυόμενος εἰς μὲν τῆς κυοφορίας τὸν
 καιρὸν ἀπέφρασεν ὅλον τὸν κολεὸν, εἰς δὲ τοῦ τοκετοῦ

ἐνέργειά τῆς φύσεως ἐγένετο μαλακός, ὥστε δὲν ἐμπόδιζε τὸν διὰ τῆς προβολῆς τῶν ποδίων πρῶτον, καὶ διὰ τοῦ ἐξελκυσμοῦ τῆς κεφαλῆς ἔπειτα μὲ τὸν ἐμβρυουλκὸν τοκετόν· ὁ κύριος Τέξτωρ ἐνήργησε καιρὸν τινα μετὰ τὸν τοκετόν τὴν δυσεξέργαστον καθαίρεισιν τοῦ ὄγκου τούτου, ἐκ τῆς ὁποίας ἔγεινε τοσοῦτον σφοδρὰ αἰμορρᾶγία, ὥστε ἐπήλθε λειποθυμία, πολλὰς ὥρας διαρκέσασα· δὲν ἔγεινεν ἐπιπωματώσις καὶ ἡ αἰμορρᾶγία ἐπεσχέθη αὐτομάτως, ἡ δὲ γυνὴ ἰάθη μὲ τὴν ἀπλουστάτην ἀγωγὴν. Ὁ ὄγκος οὗτος, ὅστις ἐν καιρῷ τῆς καθαιρέσεως διетμήθη, εἶνε ὅσον πυγμῆς ἀνδρὸς μέγας· ἡ περίστασις αὕτη ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν κ. Τέξτωρα νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν συνεδρίασιν ταύτην κλασσικῶς περὶ τῶν ἐν ταῖς χειρουργίαις αἰμορρᾶγιῶν ἐν γένει, αἵτινες εἶναι εἰς αὐτὸν μέχρι τῆς σήμερον αἰνιγματώδεις, ὥστε τῷ εἶνε πολλάκις ἀκατανόητον, διὰ τί εἰς ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν χειρουργίαν ἢ μετέπειτα νὰ γίνηται ἢ νὰ μὴ γίνηται αἰμορρᾶγία. Μετὰ ταῦτα ὁ κύριος Λαγκεμβέκιος ὁ νέος ἀνέγνωσεν ἅτινα ἔκαμε παρατηρήματα περὶ τῶν νηματοειδῶν μυκήτων [Fadenpilzen] εἰς τὰς ἐσχάρας πολλῶν ἐξανθημάτων, καὶ εἰς ὄγκον γεννηθέντα ἴσως ἐξ ἀποσκήψεως εἰς τὸν ἐγκέφαλον· εἰς τοῦτο εἶπεν ὁ κ. Φῦξος [Fuchs], ὅτι ἢ τοιαύτη τῶν μυκήτων πλάσις, γίνεται μόνον εἰς τὰ χοιραδικὰ ἐξανθήματα. Εἰς δὲ τὸ χειρουργικὸν νοσοκομεῖον ὁ κύριος Ἑρξης [Herz] ἐνήργησε τὴν τενοντοτομίαν κατὰ τὸ γόνυ πενταετοῦς παιδίου· ἔπειτα δὲ ὁ κύριος Τέξτωρ ἐνήργησε κατὰ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἀρρώστου, τοῦ ὁποίου ἡ κατὰ φύσιν κόρη ἦτον ἀπεφραγμένη ἀπὸ προηγουμένως γενόμενον διῷδρωμα, τεχνητὴν κόρην διὰ διαλύσεως τῆς ἱριδος, ἐν ταυτῷ δὲ καὶ τὴν κατάκλισιν τοῦ γλαυκωματώδους φανέντος φακοῦ.

Ἀπὸ τοὺς παρουσιασθέντας ἀρρώστους καὶ ἰαθέντας ἦτο καὶ εἰς τεσσαρακοντούτης τὴν ἡλικίαν, τοῦ ὁποίου πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους μετὰ ἀπόθραυσιν μέρους τοῦ ὁστοῦ τοῦ βρέγματος καὶ τοῦ ἰνίου, ἀφηρέθη εὐθὺς καὶ πρὶν ἔτι γίνωσι καταφανῆ σημεῖα κακώσεως τοῦ ἐγκεφάλου, ὅσον τριῶν τετραγωνικῶν δακτύλων μέγα ὅστούν διὰ τῆς ἀνα-

τρήσεως. Τὸ δέριμα εἶχε κακωθῇ ἐπισήμως, ἡ δὲ παχεῖα μῆνιξ ἦτον ἀπαθής· ἡ χειρουργία ἀπέβη καλῶς, καὶ τὸ τρήμα εἶχεν ἀναπληρωθῇ ἤδη κατὰ μέγα μέρος μὲ οὐσίαν πωρῶδη. Τῶν παρόντων ἱατρῶν οἱ μὲν, καὶ μάλιστα ὁ κ. Τέξτωρ ἦσαν ἐναντίοι τῆς προφυλακτικῆς ταύτης ἀνατρήσεως, ἐπιστηρίζοντες τὴν γνώμην εἰς τὴν ὁποίαν εἶχαν λάβει μέχρι τοῦδε πείραν. Οἱ δὲ ὁμοίως ἐκ πείρας ὁρμώμενοι ἦσαν ὑπὲρ αὐτῆς· ὁ δὲ καθηγητὴς κύριος Στρομεύηρος εἶπεν, ὅτι θεωρεῖ τὰ τοιαύτης φύσεως τραύματα, ὥς τὰ ἐπιπλεγμένα κατὰγματα τῶν ὀστέων εἰς ἄλλα τοῦ σώματος μέρη. "Ὅθεν πᾶς χειρουργὸς θέλει βέβαια ἐξαιρέσει ὅλα τὰ ἐν εἶδει παρασχίδων ἀποτεθραυσμένα καὶ ἔκλυτα κείμενα ὀστάρια, διὰ τί δὲ ὅχι καὶ ἐνταῦθα;

12 Σεπτεμβρίου.

Ὁ κ. Μεύηρος ἀνέφερε περὶ τῆς ἡδὴ ῥηθείσης καὶ περὶ τοῦ θυμικοῦ ἁσθματος πραγματευομένης διατριβῆς τοῦ κ. Ἐγγελμάνου παρατηρήσεις τινὰς, ἔπειτα δὲ ἐκοινοποίησεν ἀξιόλογον ἱστορίαν ἀνευρύσματος τῆς κατὰ τὸν θώρακα ἀορτῆς, τὸ ὁποῖον ἀπειργάσατο ὄγκον κατὰ τὴν ῥάχιν καὶ ἐξήλειψε πλευράς τινὰς κατὰ τὸν τόπον τοῦτον. Μετὰ ταῦτα δὲ ὠμίλησεν ὁ κ. Ροῖσχος περὶ πραγματείας τοῦ κ. Γαιγήρου "τὴν κατὰ τὸν ἐγκέφαλον πτωχείαν κατὰ τὸν Κρετινισμόν ἀφορώσας", δείξας ἐνταυτῷ καὶ ἀπεικασματά τινα. Ὁ δὲ κ. Στράνσκης ἀνέγνωσε πραγματείαν περὶ τῆς σχέσεως τῆς ἰάσεως πρὸς τὴν νόσον, τοῦτο πρὸ πάντων ἀναφέρων, ὅτι τὸ αὐτὸ νόσημα παύεται μὲ πᾶν διάφορα βοηθήματα. "Ὑστερον δὲ ἀνέγνωσα καὶ ἐγὼ αὐτὸς διατριβὴν αὐτοσχέδιον" περὶ τῆς ἱατρικῆς καταστάσεως καὶ τῶν συνήθων ἀσθενειῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα. [1] Εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς ἀναγνώσεώς μου ὁ πρόεδρος τῆς συνεδριάσεως καὶ σεβαστὸς μοι καθηγητὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Βόννης σπουδάζοντι κ. Ἀρλῆς [Harles] ἐξέφρασε τὴν ἐπι-

(1) Ἡ διατριβὴ αὕτη ἐξεδόθη Γερμανιστὶ εἰς τὴν Γερμανικὴν ἱατρικὴν ἐφημερίδα Medicinisches Correspondenz-Blatt Bayerischer Aerzte, N. 11--12. θελεῖ δὲ ἐκδοθῇ καὶ εἰς τὸν Ἀσκληπιόν.

θυμίαν του, συγχρόνως δὲ καὶ ὅλοι οἱ παρευρεθέντες εἰς τὴν συνεδρίαν ταύτην ἰατροί, τοῦ νὰ γίνηται κατ' ἐνιαυτὸν τοῦλάχισον ἀμοιβαία διακοίνωσις τῆς ἐπιστημονικῆς προόδου καὶ πείρας τῶν Ἑλλήνων καὶ Γερμανῶν φυσιογράφων καὶ ἰατρῶν.

Εἰς δὲ τὸ χειρουργικὸν νοσοκομεῖον ἐδείχθησαν διάφοροι ἀσθενεῖς δι' ὀρθοτενείας [orthopaedisch] θεραπευόμενοι, καὶ πολλοὶ ραιβόποδες, βλαισόποδες καὶ ἱππόποδες [vatus, valgus, et pes equinus]. καὶ ὁ καθηγητὴς κ. Στρομεύηρος ἐξηγήθη ἀκριβέστερον εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην περὶ τῆς ἀξίας, τὴν ὁποίαν ἔχει εἰς τὴν χειρουργικὴν ἢ τενοντοτομία, καὶ περὶ τῆς χρήσεως καὶ προσαρμογῆς τῆς ἰδίας του, τοῦ Σκάρπα καὶ τοῦ Μελλέτου μηχανῆς πρὸς τοὺς ραιβόποδας· ὁ δὲ κ. Ριέδος [Ried] ἔδειξε δύο διδακτικώτατα προπαρασκευάσματα τῆς συγγενοῦς ἑξαρθρήσεως [luxatio congenita]· ἐξ οὗ ἐγένετο λόγος πολλὺς περὶ τοῦ πάθους τούτου.

13 Σεπτεμβρίου.

Πρῶτον ἐπαρουσιάσθησαν πέντε πραγματεῖαι, αἱ μὲν χειρόγραφοι, αἱ δὲ τυπωμέναι, περὶ τῆς ὑμενογόνου κυνάγχης [angina membranacea], παρὰ τοῦ ἱατροῦ Ἀγήνου, [Hagen] ἐκ Δυδερостаδίου [Duderstadt], δι' ὧν ὁ ρηθεὶς ἰατρὸς φαίνεται ἀγωνιστὴς τοῦ προταθέντος περὶ τοῦ νοσήματος τούτου ἄθλου. Οἱ παρόντες εἰς τὴν συνεδρίαν, σκοποῦντες καὶ τὸ γινόμενον εἰς προηγουμένην διαπραξίαν ξούλευμα, ὅτι οὗτοι δὲν ἔχουσι τὴν ἐξουσίαν νὰ ψηφίσωσι περὶ τοῦ ρηθέντος ἀγωνίσματος, παρήγγειλον νὰ ἐπισραφῶσιν εἰς τὸν συγγραφέα αἱ σαλεῖσαι πραγματεῖαι. Ὁ κ. Στράνσκης διεκοίνωσεν ἔπειτα τὰ παρατηρήματά του περὶ τῆς μεγάλης τοῦ ἀρσενικοῦ ἐνεργείας πρὸς τοὺς διαλείποντας πυρετοὺς, μὲ τὸ ὁποῖον αὐτὸς ἐθεράπευεν ἐπιτυχῶς ὑπὲρ τοὺς 600 ἀπὸ τὸ 1811 — 1817 ἔτους, προποτίζων αὐτοὺς τὸ δι' ἀρσενικοῦ Εἴμειον βάμμα (Heinm' sche Tinctur)· ὁ κ. Ἀρλῆς ἐπεβεβαίωσε τὴν ἀλήθειαν τῶν λεγομένων. Ἐπειτα διεκοίνωσεν ὁ κ. Ἑγκης [Henke] τὰ παρατηρήματά του περὶ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν, οἱ ὅποιοι

ἐπιπολάζουσιν εἰς τὴν Ἑρλάγγην ἀπὸ τοῦ 1829 ἔτους. Ὁ κ. Σίμων ὠμίλητεν ἔπειτα περὶ τῶν διαφόρων τρόπων εἰς εὗρεσιν τοῦ ἀρσενικοῦ εἰς τοὺς νεκροὺς τῶν δηλητηριασθέντων μὲ αὐτό· καὶ πρὸς τοῦτο ἀνέφερε καὶ ὁ ἐξ Ἑρλάγγης κύριος Μάρτιος ἰδίας του παρατηρήσεις. Ὁ δὲ κ. Ἑγκης κινούμενος ἀπὸ σταλέντα μνημονεύματα τοῦ ἐν Ἀννοβέρη ἱατροῦ Μυρῇ ἀνέγνωσε περὶ ταυτότητος τῶν εὐλογιῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς δαμάλεως, ἀποδειχθείσης ἀπὸ τὰς ἐνεργηθείσας παρὰ τοῦ κυρίου Θιέλου [Thiele] καὶ Κελεύου [Keeley] ἐγκεντρίσεις. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην διεκοίνωσε καὶ ἡν ἔλαβε τούτου πείραν ὁ κύριος Κυτλίγγερος. Μετὰ ταῦτα δὲ ἔδειξεν ὁ ἐξ Ἑρλάγγης κύριος Μάρτιος δείγματα κάλλιστα τῶν γνησίων καὶ νόθων κλωνίων τοῦ Γυιακοῦ [stupid. guaco] καὶ τὸ δι' αὐτῶν βάμμα. Τελευταῖον δὲ ὁ πρόεδρος τῆς συνεδριάσεως κύριος Ἀρλῆς ἔδωκε τέλος εἰς τὰς ἐργασίας τῆς τάξεως τῶν ἱατρῶν τῆς παρούσης συνόδου, εὐχόμενος διὰ τὴν σύνοδον τοῦ προσεχοῦς ἔτους νὰ ἔχωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν μάλιστα πάντων τὸ κινοῦν σήμερον τὴν ἱατρικὴν σπουδαιότατον ἐρώτημα " ἡ νόσος εἶναι ὀργανισμὸς ἐν ὀργανισμῷ ; "

Εἰς δὲ τὸ χειρουργικὸν νοσοκομεῖον ἐνήργησεν ὁ κ. Τέξτωρ χειρουργίαν ἐπίσημον καὶ δυσχερῆ, ἀποπρίσας μὲ τὸν ὀστεοπρίστην τοῦ Ἐίνου τὴν ἀριστερὰν ἄνω γένυν γυναικὸς τεσσαρακονταετοῦ· καὶ λυμφώδους ἕξεως, καὶ ἐξαιρέσας ὄγκον ἐπίσημον καὶ, κατὰ τὸ φαινόμενον, ὀστεοσαρκοματώδη, ἐκτεινόμενον μέχρι τῆς βάσεως τοῦ κρανίου. Τὸ ὀστεοσάρκωμα τοῦτο, ἐξετασθὲν μὲ τὸ μικροσκόπιον παρὰ τοῦ κυρίου Σιεβόλδου καὶ Στρομευήρου, ἔδειξε πλέγμα ἐκ λεπτοτάτων ἰνῶν καὶ πολλῶν κεγχροειδῶν σφαιριδίων μεταβεβλημένων ἐν μέρει εἰς κερκοφόρα σωματῖα. Ἀλλὰ καθὼς καὶ αὐτὸς ὁ Μύλλερος ὁμολογεῖ, τὸ μικροσκόπιον εἰς ταύτην περίπτωσιν δὲν δύναται νὰ κρίνῃ περὶ τῆς καλλῆς ἢ κακῆς φύσεως τοῦ ὄγκου.

2. ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΟΧΗΜΙΚΩΝ ΤΑΣΙΝ,

7. Σεπτεμβρίου.

Ὁ ἐκ Βυρσοβούργου κύριος Ὅσανος [Osan] ἀνέγνωσε λόγον περὶ τῆς ἐν τῇ Βολταϊκῇ στήλῃ γενέσεως τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, καὶ ἔδειξε συσκευὴν, μὲ τὴν ὁποίαν διὰ μίγματος ὑδροῖωδικοῦ καλίου καὶ κόλλας ἐξ ἀμύλου δύναται ν' ἀριθμηθῶσι σμικρότατα ἡλεκτρικὰ ρεύματα διευκρινήσας, ἔπειτα τὸ γνωστὸν τοῦ Φαραδαίου [Faraday] πείραμα, κατὰ τὸ ὁποῖον δύο μὴ ἐφαπτόμενα μέταλλα, καὶ ὑγρότης τοῦ ἑτέρου τῶν μετάλλων χημικῶς καθαπτομένη, ἐνεργοῦσιν ἡλεκτρικὸν ρεῦμα. Πρὸς τούτοις ἀπέδειξεν, ὅτι καὶ διάλυμα ἀνθρακικοῦ καλίου, τὸ ὁποῖον χημικῶς οὔτε τοῦ ψευδαργύρου, οὔτε τοῦ χαλκοῦ καθάπτεται, δύναται νὰ ἐνεργήσῃ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ρεῦμα τοῦτο εἶνε λίαν βραχυχρόνιον, νομίζει, ὅτι εἰς προαγωγὴν ἡλεκτρικοῦ ρεύματος δὲν ἐξαρκοῦσι δύο μέταλλα καὶ μετοχτευτική τις ὑγρότης, ἀλλ' ἀπαιτεῖται πρὸς τούτοις καὶ ἡ τοῦ περιέχοντος ἡμᾶς ἀέρος συνέργεια, τούτεστι τὸ ὀξυγόνον. Ὁ καθηγητὴς κύριος Κόππιος ὠμίλησεν ἔπειτα περὶ τῆς σχέσεως, τὴν ὁποίαν ἔχουσιν οἱ ὄγκοι τῶν ἀτόμων τῶν σωμάτων πρὸς τὴν αὐτῶν ἰσομόρφωσιν [isomorphismus], περὶ τῆς ἐκ τῶν ἀτόμων παραγωγῆς τῆς κρυσταλλοειδίας καὶ περὶ τῆς ἀλλοιώσεως τῶν κρυστάλλων διὰ τῆς θερμασίας καὶ δι' ἄλλων συγγενῶν αὐτῆς ὄντων.

Ὁ ἐκ Φραγκοφούρτου κύριος Βοιττίγηρος [Boettger] ἔδειξεν ἀπεικάσματα χαλκοῦ ὑδροηλεκτρικῶς ἐξεργασμένα διὰ νὰ παρασκευάσῃ δὲ τὰ εἰς τοῦτο ἐκμαγεῖα [Matrizen] ἔλαβε μίγμα μετάλλου εὐχυτον εἰς ἴσας μοίρας Βισμουθοῦ, ψευδαργύρου καὶ μολύβδου συνιστάμενον· ἔπειτα δὲ ὠμίλησε περὶ χρυσώσεως καὶ ἀργυρώσεως ὑδροηλεκτρικῶς ἐνεργομένης· καὶ πρὸς μὲν τὴν χρύσωσιν οἰκειότατον εὖρε διάλυμα ἀλικοῦ χρυσοῦ [aur. muriatic.] καὶ ἀλικοῦ νίτρου· εἰς δὲ τὴν ἀργύρωσιν μίγμα εἰς τρεῖς δραχμὰς νιτρικοῦ ὀξειδωμένου ἀργύρου καὶ τρεῖς οὐγγίαις καυστικῆς ἀμμωνίας συνιστάμενον· λέγει δὲ πρὸς τούτοις, ὅτι τὰ μέλ-

λοντα νὰ χρυσωθῶσι καὶ ἀργυρωθῶσι, πρέπει νὰ κρατῇ-
θῶσιν εἰς τὸ διάλυμα ὀλίγον μόνον, ἕως ἐνὸς δευτέρου λε-
πτοῦ τῆς ὥρας.

9. Σεπτεμβρίου.

Ὁ πρόεδρος παρεκάλεσε τὸν Κ. Στείνειλον [Steinheil] νὰ γνωματεύσῃ ἐκ μέρους τῶν φυσικοχημικῶν περὶ τῆς χρήσε-
ως τῶν αὐτῶν μέτρων καὶ σταθμῶν εἰς ὅλα τὰ φυσιογρα-
φικὰ συγγράμματα [κατὰ τὴν ἀναφερομένην εἰς τὸν 224 ἀ-
ριθ. τοῦ γενικοῦ τῶν Γερμανῶν μηνύτορος ἐπιθυμίαν], πρό-
τασις, τῆς ὁποίας ἡ λύσις ἐδόθη εἰς τὴν τάξιν τῶν φυσικο-
χημικῶν ὕστερον δ' ἔδειξε τὸ σταλὲν ἀπὸ τὸν ἐν Μονά-
χῳ καθηγητὴν κύριον Κόβελλον [Kobell] ἔλασμα χαλκοῦ
γαλβανοπλαστικῶς κατεξεργασθὲν καὶ τὰ δι' αὐτοῦ γενό-
μενα ἐκτυπώματα· ἔπειτα ὠμίλησεν ὁ κύριος Καστηλο-
κοττάρδος [Kastel-contard] περὶ τοῦ ἤχου τοῦ σιδήρου
καὶ ἄλλων μετάλλων ἡλεκτρομαγνητικῶς ἐνεργουμένου, ὁ
δὲ ἐκ Βερολίνου κύριος Σίμων ἐπαρουσίασε τὸν πρῶτον τό-
μον τοῦ συγγράμματός του περὶ τῆς ἐφηρμοσμένης ἱατρι-
κῆς χημείας, ὠμιλήσας συγχρόνως καὶ περὶ οὐσίας τινὸς
τοῦ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς φακοῦ, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἀνεκάλυψε
καὶ ὠνόμασε κρυσταλλίνην [Crystallin], καθὼς καὶ περὶ
τῆς ὁμοιότητος αὐτῆς μετὰ τὴν τυρώδη [Kasein] καὶ σφαι-
ρικὴν [globulin] οὐσίαν τοῦ αἵματος, περὶ τοῦ φαιοῦ τοῦ
αἵματος [haemorphin] καὶ τῆς διαφορᾶς αὐτοῦ ἀπὸ τὴν
ἐρυθροβαφικὴν τοῦ αἵματος οὐσίαν (haematin)· κατ' ἐ-
ξαίρετον δὲ περὶ τῆς γενέσεως, μεταμορφώσεως καὶ ἀναλώ-
σεως τῶν σωματίων τοῦ αἵματος, ὅταν εὐεκτή ἢ καχεκτῇ
τὸ ὀργανικὸν σῶμα· ὁ κύριος Οὐέλλιος (Will) ἀνέφερε
περὶ τινος νέου ὀργανικοῦ ὀξέος διὰ διαλύσεως τῆς τρυγὸς,
παρομοίως περὶ τῆς συνδέσεως τινῶν ὀργανικῶν ἁλκαλίων,
οἶον τοῦ χελιδονίνου [chelidonin] καὶ τοῦ ἑλλεβορίνου, καὶ
τοῦ αἰθερίου ἐλαίου τοῦ πηγάνου· ὁ δὲ κύριος Βρομείσιος
[Bromeis] περὶ τῆς μεταμορφώσεως τῶν ἐκ τοῦ λίπους ὀ-
ξέων, καὶ περὶ τῆς τεχνητῆς μεταβολῆς τοῦ στεατίνου ὀ-
ξέος εἰς ἡλεκτρικὸν ὀξύ.

10. Σπτεμδρίου.

Ὁ κύριος Νεέφφης ἐπαρουσίασε τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐφευρεθεῖσαν μαγνητοηλεκτρικὴν συσκευὴν [apparat].

11. Σεπτεμδρίου.

Ὁ κύριος Βύχνηρος [Buchner] ὠμίλησε περὶ ἀλκαλίων τινῶν, οἷον τοῦ ὀξυακανθίνου, [oxyacanthin], τοῦ Βερβερίνου [Berberin] καὶ τοῦ λεμονίνου [Lemonin], περὶ τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ ἐγγλωρίου ἀρσενικοῦ καὶ περὶ τῆς ὁμοιότητος τοῦ κουαρανίνου [quaranin] μὲ τὴν Καφεΐνην [Cafein] καὶ Τεΐνην [Thein], ὁ δὲ κύριος Σχρεδέρηρος [Schrederer] περὶ παραβολῆς τοῦ ὄγκου τῶν ἀτόμων τῶν στοιχείων μὲ τοὺς ἐκ τῶν ἐνώσεων αὐτῶν ὄγκους· ὁ κύριος Ἑκκηρος [Hecker] καὶ Λεΐβμανος [Leibmann] ἐπαρουσίασαν ἠλεκτομαγνητικὰς μηχανάς. Ἐπειτα δὲ ὠμίλησεν ὁ κύριος Βοιτήγηρος (Boettger) περὶ τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ χρωμικοῦ ὀξέως πρὸς τὸ λείψυδρον οἰνόπνευμα, περὶ τῆς καύσεως τῶν ἀτμῶν τοῦ Ἀλδεΐδου [Aldehyd], περὶ χρωμικοῦ ὀξέως καὶ περὶ τῆς προαγωγῆς τοῦ καθαροῦ πρᾶσινου χρωμοξειδίου. Ὁ κύριος Φικεντίσχηρος [Fikentscher] ἔδειξεν ἰδιαιτέραν τινὰ ὕλην Σχερηρίτιν [Schererit] εὐρεθεῖσαν εἰς στρώματα τόρφης· ὁ δὲ κύριος Βίσχοφος ἔδειξε διάφορα δείγματα τῆς Δαγεροτυπίας· ὁ κύριος Σχροΐδηρος [Schroeder] ὠμίλησε περὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν σωμάτων ἐνεργείᾳ τῆς θερμότητος, περὶ τῆς ἀναλογίας αὐτῶν πρὸς τὸν ὄγκον τῶν ἀτόμων καὶ περὶ τῆς ἐλασικότητος τῶν ἀτμῶν· ὁ δὲ κύριος Λανδέρηρος ἀνέφερεν ἔπειτα περὶ τινος εἰς τὰ φύλλα καὶ τοὺς μῆκετι ῥίμους καρποὺς τῆς ἐλαίας νέου ἀλκαλίου, τὸ ὅποιον εἶνε ὠφέλιμον πρὸς τοὺς διαλείποντας πυρετοὺς, καὶ περὶ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἱαματικῶν ὑδάτων, ὁ δὲ κύριος Μάρτιος ἔδειξε τεχνητὸν μίγμα, τὸ ὅποιον μεταχειρίζονται εἰς τὴν ἀνατολὴν πρὸς βαφὴν τῶν τριχῶν συνίσταται δὲ εἰς ἐνθεῖον χαλκὸν καὶ σίδηρον· ὁ κύριος Λοΐβιγος [Loevis] περιέγραψε τὸν τρόπον καθ' ὃν ἀποχωρίζεται τὸ ἰώδες ἀπὸ τὰ αὐτοφυῆ ὕδατα ἐνεργείᾳ τοῦ ὑδροχλωρικοῦ Παλλαδίου· ὁ δὲ κύριος Φικεντίσχηρος

ὠμίλησε περὶ τῆς θολώσεως τοῦ ὕδρου, ἣτις ἑξαλείφεται κατὰ τὸν κύριον Κάστινηρον διὰ τοῦ ὑδροχλωρικοῦ ὀξέως.

Ὁ κύριος Στείνειλος ἀνέφερε περὶ τῶν προκειμένων εἰς τὴν ἀποδοχὴν καὶ εἰσαγωγὴν τῶν αὐτῶν μέτρων καὶ σταθμῶν δυσκολιῶν, λέγων συγχρόνως, ὅτι πρὸς τοῦτο εἶνε ἐπ'αναγκας ν' ἀναφερθῇ ἡ σύνοδος πρὸς τὴν Γερμανικὴν συμμαχίαν, διὰ νὰ διορίσωσιν αἱ διάφοροι κυβερνήσεις αὐτῆς ἐπιτροπὴν νὰ συσχεθῇ καὶ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἄνω ῥηθείσης προτάσεως. Ὁ κύριος Οὐίτιγγος ὠμίλησεν ἔπειτα περὶ τῆς μεταβολῆς τῶν χρωμάτων τῶν βοτάνων, καὶ ἑξαιρέτως τῶν φύλλων τῶν κατὰ τοὺς διαφόρους καιροὺς τοῦ χρόνου.

6. Σεπτεμβρίου.

Ὁ κύριος Λανδέρηρος ὠμίλησε περὶ τοῦ χρωματισμοῦ τῶν ἐκ μαρμάρου στηλῶν, λέγων, ὅτι οὗτος εἶναι ἔκγονος ὀξειδίου δυνάμει τῆς ἀτμοσφαιρικῆς ὀξειδώσεως ἐπὶ τῶν εἰς τὸ μάρμαρον διεσπαρμένων μορίων τοῦ σιδήρου· ἀλλ' εἰς τοῦτο ἀμφιβάλλων ὁ κύριος Κάστινηρος ἠρώτησεν ἂν τὸ ὀξειδίου τοῦτο τοῦ σιδήρου δὲν δύναται νὰ ᾖ ἔκγονον τῶν καλυμάτων τῶν ἀποβιωσάντων ἐνύγρων ζωῶν [infusoria], ὡς εὐρίσκεται καὶ εἰς τὴν ὥχραν πολλῶν αὐτοφυῶν ὑδάτων· ὁ κύριος Ἀποίγερς [Apöiger] διηγήθη διάφορα παραδείγματα, τὰ ὅποια βεβαιοῦσι τὴν μετ' ἐπιτυχίας γενομένην προσπότισιν προσφάτου αἵματος πρὸς τὴν δι' ἀρσενικοῦ δηλητηρίασιν· ὁ δὲ κύριος Κάστινηρος ὠμίλησε ἔπειτα περὶ τοῦ διορισμοῦ τῆς θερμότητος τῶν αὐτοφυῶν ὑδάτων καὶ τῆς συγχρόνου ἀπολύσεως τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, δείξας πρὸς τούτοις καὶ διάφορα σκεύη καὶ ἐργαλεῖα ἐπιτήδεια εἰς διαφόρους χημικὰς ἐργασίας· τέλος δὲ ἀνέφερεν ὀλίγα τινὰ καὶ περὶ τῆς χημικῆς ὀνοματολογίας.

3. Εἰς τὴν ταξιν τῶν ορυκτολογῶν.

7. Σεπτεμβρίου.

Ὁ ἐκ Κρεφέλδης [Crefeld] κύριος Οἰνιγγαύσιος [Höninghaus] ἀνέφερε περὶ βοτατικῶν τινῶν λειψάνων εὐρεθέντων ἐν Μομβαχίῳ [Monbach] εἰς τίτανον ἀπὸ ποτά-

μιν ὕδωρ διαπλασθεῖσαν, δείξας ἐνταυτῷ καὶ τὰς εἰκόνας αὐτῶν· ὁ δὲ ἐκ Στυττογάρτης [Stuttgart] κύριος Ἰαίγηρος ἔδειξεν εἰκόνα νέου ἐρπετοῦ ἀπὸ τὸν ἀμμίτην λίθοντῆς Ἐἰλβρόνης, ὃ ἐρστρεμα αὐτὸ ὀνομάσας, ἔπειτα δὲ ὠμίλησε περὶ κρυσταλλίνων πλάσεων καὶ διαιρέσεων τῶν καθ' ἕκαστα εἰδῶν τῶν ὀρέων· ὁ δὲ κύριος Βύχιος [v. Büch] ἀνέγνωσε μέρος τῆς διατριβῆς τοῦ ἐκ Μονάχου κυρίου Σχιμπήρου περὶ τῶν τιτανούχων ὀρέων τῆς Βαυαρίας· ὁ κύριος Γυτοβίερος [Gutbier] ἐκ Ζουϊκαυίας ἔπεμψεν εἰκόνας ἀπολιθωμένων ὀδόντων, παρακαλῶν νὰ ὀρισθῶσιν οὗτοι ἀκριβέστερον· ἀπεδείχθη δὲ ὅτι οὗτοι ἦσαν ἐκ τοῦ γένους τοῦ ἐλέφαντος, τοῦ ῥινοκέρου καὶ ἵππου· ὁ δὲ ἐκ Βεϋρεύτης κύριος Ἀδριανὸς ἔπεμψε τὰς πρώτας κόλλας τοῦ καταλόγου τῶν ἐν ἐκείνῃ τῇ περιφερείᾳ εὑρισκομένων ἀπολιθωμάτων· ὁ δὲ ἐκ Δρέσδης κύριος Γεϊνίτσης [geinits] τὸ δεύτερον φυλλάδιον περὶ τῶν ἐν εἰδει κιμωλίας ἀπολιθωμάτων του· ὁ δὲ κύριος Ῥεδεμβάχηρος [Redenbacher] ἔδειξεν ἀπολιθώματα ἀπὸ τὰ ἐν Παππενείμῳ [Pappenheim] κατὰ σιβάδα στρώματα· ὁ κύριος Σχύλλερος [Schüller] ὠμίλησε περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ χαλκοτριχίτου καὶ τοῦ κοινοῦ ἐρυθροῦ χαλκούχου ὀρυκτοῦ.

9. καὶ 10. Σεπτεμβρίου.

Ὁ κύριος Βεῖτχλάγιος [Beischlag] ἔδωκε σαφηνίσεις τινὰς εἰς συλλογὴν παρουσιασθέντων ἀπολιθωμάτων, τὰ ὅποια εὑρέθησαν εἰς τὴν διωρυγὴν τοῦ μεταξὺ τοῦ ποταμοῦ Μίνου καὶ Ἰστρου ὑδροβόρου· ὁ κύριος Ζέλληρος ἔκαμε παρατηρήσεις τινὰς εἰς τὴν διατριβὴν τοῦ κυρίου Ἰαίγηρου ἀναγνωσθεῖσαν περὶ τῆς ἐντὸς κατασκευῆς τῶν κρυστάλλων, καὶ ὁ κύριος Βύχιος διευκρίνησε πλατυκώτερον τὸ πρᾶγμα τοῦτο· ὁ δὲ κύριος Σχύλλερος ὠμίλησε περὶ νεωτέρας πλάσεως τῶν ὀρυκτῶν, μάλιστα δὲ περὶ τῆς χημικῆς ἐκ τοῦ τραχίτου [trachit] γενέσεως τοῦ ὀπαλίου καὶ τοῦ σηπίου. Προσέτι ἐκοινοποίησε παρατηρήσεις τινὰς περὶ παρεμπληρώσεως τῶν πόρων τῶν ὀρυκτῶν, δείξας ταυτοχρόνως καὶ ἀπεικίσματα διατομῶν ὀρυκτῶν· ὁ δὲ

κύριος Γόττας επέστησε τὴν προσοχὴν τῶν μελῶν εἰς τὸν νεωστὶ γενόμενον διορισμὸν τῆς δέσεως τῶν καθ' ἕκαστα μελῶν τῆς ἐν τῇ Σαξωνίᾳ μορφώσεως τῆς κιμωλίας.

11. καὶ 12 Σεπτεμβρίου.

Ὁ καθηγητὴς κύριος Ἰαίγηρος διεκοίνωσε πραγματείας τοῦ ἐκ Βιβεραχίου [Biberach] κυρίου Ὠφήρου [Hofer] περὶ τῆς γενέσεως σταλέντων ἀπολιθωμάτων, περὶ τοῦ ὀρισμοῦ τῶν ὁποίων ἐξηγήθη πλατυκώτερον ὁ κύριος Ἰαίγηρος· ὁ δὲ κύριος Ζέλληρος ὠμίλησε περὶ συσσωρευμάτων κατὰ τὰς κάτω χώρας τοῦ Ῥήνου καὶ περὶ τῆς σχέσεως αὐτῶν πρὸς τὰς Ἑφαιστείους καὶ Ποσειδωνίους ὕλας· ὁ κύριος Οὐόγτης ἐπαρουσίασε κατὰ παραγγελίαν τοῦ ἐν Νεοχατέλφ [Neufschatel] καθηγητοῦ Ἀγασσίζου [Agassiz] τὸ πρῶτον αὐτοῦ φυλλάδιον “Etudes Critiques sur les Molusques fossilles” καὶ τὴν εἰκονολογίαν αὐτοῦ “Etudes sur les Glaciers”, ἀναγνούς ἐπὶ τούτῳ ἑκτεταμένον λόγον περὶ τῆς φύσεως, περὶ τῆς θεωρίας τῆς γενέσεως τῶν παγώνων [gletscher] καὶ περὶ τῆς ἐνεργείας αὐτῶν εἰς τὰς τῆς ἐπιφανείας σχέσεις τῶν πέριξ ὁρέων· ὁ κύριος Ναύμαννος [Naumann] καὶ Γόττας ἐπαρουσίασαν τὸν σχεδὸν ἀποπερατωθέντα γεωγραφικὸν πίνακα τῆς Σαξωνίας· ὁ κύριος Βρομείσιος [Bromeis] διηγήθη περὶ τῆς εἰκαστῆς γενέσεως τοῦ ἡλέκτρου καὶ τῶν παρομοίων ὀρυκτῶν· ὁ δὲ κύριος Βύχιος [Büch] ἐπαρουσίασε πίνακα τοῦ ἐν Βάνζῃ κυρίου Θεοδώρου, ἐξεικονίζοντα τὰ διάφορα καταστρώματα τῶν τῆς Βάνζης μερῶν καὶ τὰ ἐκεῖσε ἀπολιθώματα, ἐξηγούμενος πρὸς τούτῳ περὶ τῶν προαγωγῶν ὁρέων τοῦ Ἰώρα [Jüragenberg]· ὁ κύριος Γόττας ἔδωκε τρεῖς πραγματείας τοῦ ἐν Γρακείῳ [Graitz] καθηγητοῦ κυρίου Ὑγγέρου, ἐξ ὧν ἡ μὲν περὶ τῆς θέσεως τῶν παλαιῶν φυτῶν εἰς τὴν ἐν Στυρίᾳ Σταγγάλπην [Strangalpe], ἡ δὲ περὶ τοῦ κατὰ φαντασίαν δράκοντος [Lindwurm], [εἰς τὸν ὁποῖον ἐθυσίαζαν εἴκοσι λευχείμονας παρθένους] τῆς πόλεως Κλαγεμφούρτου [Klagenfurther]· [σημαίνει δὲ τοῦ-

το " πόρος τοῦ κλαυθμῶνος"], καὶ ἡ τρίτη περὶ τοῦ ἐν Πεγγαυία (Beggau) Βοδηλίου ἀντροῦ (Bodehoele).

4. Εἰς τὴν ταξίν τῶν ζωολογῶν καὶ ανατομῶν κτλ.

7. Σεπτεμβρίου.

Ὁ πρόεδρος κ. Βερρὴς ἀνέγνωσε λόγον περὶ τῶν ἀναμέσων ἀγγείων, περὶ τῆς ανατομικῆς διαπλάσεως καὶ περὶ τῆς φυσιολογικῆς αὐτῶν ἐνεργείας. Κατὰ πρῶτον ἀνέφερεν ἐν συντόμῳ περὶ τῆς ἱστορίας τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος, ἔπειτα δὲ περὶ τῶν, ὅσαι περὶ τούτων ἔγειναν κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, ἐρευνῶν, καὶ τρίτον περὶ τῶν ἰδίων του παρατηρημάτων ἐνταῦθα διέγραψεν εἰς πλάτος τὰς ιδιότητας τοῦ συστήματος τῶν ἀγγείων τούτων, τὰ ὅποια διαφέρουσι τῶν ἄλλων κατὰ τὴν θέσιν, κατὰ τὴν κατασκευὴν καὶ τὴν ἐνέργειαν· παραλληλίσας δὲ ταῦτα μὲ τὴν τοῦ αἵματος φύσιν ἀπέδειξε τὴν ἀνάγκην τῆς διαφόρου φορᾶς τοῦ αἵματος, καὶ τὸ ἀλληλένδετον κατὰ τοῦτο τῆς ζωτικῆς ἐνεργείας τῶν ἀγγείων καὶ νέρων· ἐξ ὧν δὲ τῶν ιδιοτήτων τῶν ἀγγείων τούτων, τὰ ὅποια εἰς ἅπαντα τὰ μέρη τοῦ σώματος φέρουσι τόσῳ διακριτικὰ σημεῖα, ὥστε ὀδηγούμενος ἐκ τούτων ὁ ἐπιδέξιος ἀνατόμος δύναται νὰ γνωρίσῃ τὸ ὁποῖον ἔχει ἐνώπιόν του ὄργανον, ἔφερεν ἐπὶ τέλους συλλογισμοὺς καὶ συμπεράσματα διὰ τὴν ἐνοῦσαν εἰς ἕκαστον ὄργανον ἐνέργειαν καὶ ἰδιάζουσιν δυνάμιν τῆς ἐξομοιώσεως, τῆς διακρίσεως καὶ τῆς θρέψεως, καὶ οὕτως ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῶν παρόντων εἰς ὅσας νέας προόδους δύναται νὰ κάμῃ ἢ ἀκριβῆς γνῶσις τῶν ἀναμέσων ἀγγείων, καὶ εἰς ὅσας ὠφελείας δύναται νὰ παρέξῃ αὕτη εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς φυσιολογίας.

9. Σεπτεμβρίου.

Πρῶτον διεδόθη κατάλογος ὠνητῶν ὠραίων κογχυλίων ἀπὸ τὴν Οὐτρέχτην [Utrecht]· μετέπειτα δὲ ἀνέγνωσεν ὁ κύριος Μύνζης πραγματείαν περὶ τῆς διαπλάσεως τῶν ἐν τοῖς πνεύμοσι φυσκίων δι' ἀνευρυσμοῦ τῶν δίκην κλαδίσκων εἰς αὐτοὺς διεσπαρμένον βρογχίων, δείξας συγχρόνως καὶ

δύο παρ' αὐτοῦ κατασκευασθέντα ἀπεικάσματα τῶν τοιούτων φυσκίων. Μετὰ τοῦτο ἔδειξε παρ' αὐτοῦ κατασκευασθὲν ἀπείκασμα τριδύμου τερατοτοκίας σιυὶς, τὸ ὁποῖον ἐμφαίνει ἄριστα τὴν ἐπιπολὴν τοῦ τέρατος καὶ τὴν κατασκευὴν τῶν ἐντὸς ὀργάνων του, ἐν οἷς ἀξιοσημεῖωτα ἦσαν δίκερως μήτρα καὶ δύο ὄρχεις. Μετὰ τοῦτο ἐκοινοποίησεν ὁ ἐκ Λονδίνου ἱατρὸς κύριος Βεννέτης [Bennet] παρατήρημα νεύρου ἰδιαίτερου κατὰ τὴν ἐπιπολὴν τῆς παρεγκεφαλίδος, τὸ ὁποῖον ἐκφυόμενον ἀπὸ τὸ δεξιὸν σκέλος τῆς παρεγκεφαλίδος ἐτελεύτα πάλιν εἰς τὴν φαιὰν αὐτῆς οὐσίαν, δείξας πρὸς τοῦτοίς καὶ ἀπεικόνισμα τοῦ παρατηρήματος· ὁ κ. Βίσχοφος ἔδειξεν ἔπειτα μικροσκόπιον ἀπὸ τὸν Ἀμίκον κατασκευασμένον καὶ συνέκρινεν αὐτὸ μὲ τὸ Πλοίσσλιον μικροσκόπιον, διευκρινήσας τὴν ἐκ τῆς συγκρίσεως αὐτῶν διαφορὰν ἐπὶ προπαρασκευασμάτων. Μὲ τὸ μικροσκόπιον τοῦτο ἐξετάσθη ἡ ἐκ τῆς πόλεως Οὐλμης [Ulm] σταλεῖσα ὀργανικὴ ὕλη ἐν τῷ φρεατίῳ ὕδατι ἐκεῖ εὑρεθεῖσα, ἡ ὁποία παρεδόθη πρῶτον εἰς τὴν τῶν βοτανικῶν τάξιν, διὰ τὰ ἐξετασθῆ, καὶ ἐκεῖθεν μετεπέμφθη εἰς τὴν τῶν ἀνατόμων καὶ ζωολόγων, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὠρίσθη, ὅτι εἶνε σειρὰς ὧν κώνωπος, τοῦ ὁποίου αἱ σχαδόνες ζῶσιν εἰς τὸ ὕδωρ· ἐπὶ τέλους δὲ ὠμίλησεν ὁ ἐκ Βέρνης [Bern] κύριος Οὐόγτης (Vogt) περὶ τῆς ἐρυθρᾶς χιόνος εἰς τοὺς Παγῶνας, καὶ ἀπέδειξε δι' ἀπεικασμάτων, ὅτι τὸ ἐρυθρόχρουν τῆς χιόνος εἶνε ἔκγονον ζωϊκῶν ὀργανισμῶν καὶ διαφόρων μάλιστα εἰδῶν ἐντόμων, οὐδέποτε δὲ φυτικῶν ὀργανισμῶν.

10. Σεπτεμβρίου.

Μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν σταλθεισῶν διατριβῶν, αἱ ὁποῖαι διελάμβανον· 1] περὶ καταστάσεως τοῦ περὶ μαζοφόρων συγγράμματος τοῦ Σχρεβήρου [Schreber]. 2] περὶ νέας ἐπεξεργασίας τοῦ περὶ ῥαμφαστίδων λαμπροῦ συγγράμματος τοῦ Γούλδου [Goulds] παρὰ τῶν ἐν Νυρεμβέργῃ ἀδελφῶν Στύρμων [Stürm]. 3] περὶ ἐπεξεργασίας τοῦ περὶ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ πτηνῶν συγγράμματος τοῦ Συσεμίλου [Susemihls] παρὰ τοῦ κυρίου Σχληγγέλου [Schlegel]· περὶ σταλέντος συγγράμματος τοῦ ἐν Γρεϊφισβάλδῃ

[Greifswald] Σχύλτσου [Schultze] περὶ τοῦ ἐχινίσκου τοῦ Βελλερμάννου [Echiniscus Bellermanni]· ὠμίλησεν ὁ κύριος Οὐόγτης περὶ ἐμβρυολογίας τοῦ γένους τῶν Σαλμόνων [Salmonen,] περὶ τῶν, ὅσας αὐτὸς ἐπαρατήρησεν, ἰδιοτήτων τῆς ἀναπτύξεως τῶν ὤων αὐτοῦ τοῦ γένους, περὶ τῆς διαπλάσεως τοῦ ἐμβρύου καὶ τῶν ὀργάνων αὐτοῦ, ἐξαιρέτως δὲ τῆς καρδίας, περὶ τῆς μεταμορφώσεως τῆς λεκιθίτιδος φλεβὸς εἰς ἐντερίτιδα καὶ περὶ τοῦ ἐλαιοδόχου, καὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν χωνεύεται τοῦτο εἰς τὰ ἔντερα, τέλος δὲ περὶ τῆς γενέσεως τῶν πτερωμάτων τοῦ γένους τούτου, πρὸς τὴν ἀπολιθωμένων τινῶν ἰχθύων· ταυτοχρόνως δὲ ἔδειξε καὶ τὸ ἐκδοθὲν παρ' αὐτοῦ καὶ τοῦ Ἀγασίζου περὶ τῶν ἐν τῇ Εὐρώπῃ ποταμίων ἰχθύων σύγγραμμα.

11. Σεπτεμβρίου.

Ὁ κύριος Πειπέρους [Peiper] ὠμίλησε περὶ τῆς σχέσεως τῶν νεύρων πρὸς τὴν συνειδήσιν, διευκρινήσας κατ' ἐξοχὴν ἣν ἔχει δύναμιν τὸ φαῖδον σύστημα τῶν νεύρων εἰς τὸν ὀργανισμόν, καὶ τὰ γάγγλια τῶν σπειροειδῶν νεύρων εἰς τὴν γένεσιν αὐτοῦ, ἐξ οὗ ἔγειναν συζητήσεις τινὲς περὶ τινων νεύρων ἀπὸ πολλοὺς τῶν παρόντων. Μετὰ ταῦτα δὲ ἔδειξεν ὁ καθηγητὴς κ. Σιεβόλδος [Siebold] πραγματείαν περὶ τινων παρασίτων ἐντόμων, ἐξαιρέτως δὲ περὶ στρεψιπτέρων, ἐν οἷς ἐδείχθη διὰ τοῦ μικροσκοπίου ὁ ἀμμόφιλος ξένος [Xenus amophilae]· τέλος δὲ ἀνεγνώσθη ἐπιστολὴ τοῦ ἐξ Ἀλτεμβούργου [Altenbeuûrg] Ὁπφγαρτήνου [Hopffgarten], δι' ἣς ἀναγγέλλεται, ὅτι ὁ ἐκ Νορδῶσης [Nordhaus] Κρύγηρος [Krüger] ἔχει κεφαλὴν δορκάδος, εἰς τῆς ὁποίας τὸν μεταξὺ τῶν κεράτων χώρον ἐρρίζωθη φυτὸν διετεὶς ἐκ τοῦ γένους, ὡς φαίνεται, τῆς ὡῆς [sorbus occuparia].

12. Σεπτεμβρίου.

Ὁ καθηγ. κ. Ρόσχιρτος ἔδειξεν εἰς τὴν συνεδρίασιν βδέλλας τινὰς, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ὡς δοκίμια βδελλῶν ἀπὸ τὸ βδελλοκομεῖον τοῦ ἐν Βαμβέργῃ χειρουργοῦ κ. Μύγκου· ἔπειτα δὲ ἔδειξεν ὁ κ. Φλείσμανος [Fleissmann] δύο

τέρατα, ἐξ ὧν τὸ μὲν ἔλαβεν ἀπὸ τὸν ἐν Νυρεμβέργῃ ιατρὸν κύριον Ζίελον [Ziehl], τὸ δὲ ἀπὸ τὸν ἐν Μονείμῳ [Monheim] ἱατροδικαστὴν κ. Μεύηρον (Meyer), διευκρινήσας συγχρόνως καὶ ἦν ἔχουσι ταῦτα ἀξίαν εἰς τε τὴν φυσιολογίαν, καὶ τὴν ἱατροδικαστικὴν· ὁ δὲ κ. Οὐίλλιος [Will] περὶ τῆς ἀνατομίας τῶν συνθέτων ὀφθαλμῶν τῶν ἐντόμων, καὶ ἐκ τούτου ἀπέδειξε τὴν ἀναλογίαν τῆς διαπλάσεως αὐτῶν πρὸς τὴν τῶν ὀφθαλμῶν ἀνωτέρων ζώων· ὁ κ. Φλείσμανος ἀνέγνωσε μετὰ τούτου λόγον περὶ ἀνθρωπίνης κέρκου, δείξας πρὸς τοῦτο ἀξιόλογον ἀνθρώπινον ἔμβρυον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ κόκκυξ ἢ τὸ πέρασ τῆς ῥάχεως, ἀνεμυκύνετο εἰς ἀληθινὴν κέρκον· ἡ κέρκος αὕτη εἶχε κατὰ τὴν βάσιν ὅσον γραμμῆς διάμετρον, καὶ ἐκρυσταίνετο ἐπὶ τὰ κάτω καὶ πρόσω λεπτοτέρα καὶ τριχοειδῆς τελευτώσα. Πρὸς τὸ φῶς δὲ κρατουμένου τοῦ ἐμβρύου διεφαίνοντο κατὰ τὸ ἄνω τριτημόριον τῆς ὅσον ὀκτῶ γραμμῶν μακρᾶς κέρκου του πέντε ἀμαυρὰ στίγματα, σημαίνοντα τοὺς πέντε σπονδύλους τῆς ὑστάτης συνεχείας τῆς ῥάχεως. Τὸ δὲ ἄκρον τῆς κέρκου ταύτης ἦτο καθαρὸν, δερματώδες, ἀπαλὸν καὶ διαφανές.

5. Εἰς τὴν τάξιν τῶν βοτανικῶν.

7. Σεπτεμβρίου.

Ὁ κ. Ρεϊχεμβάχιος [Reichembach] ὠμίλησε περὶ βοτάνων τινῶν, τὰ ὁποῖα ἐστάλησαν παρὰ τοῦ ἐν τῷ χωρίῳ Αὐγούστη [Augustdorf] παρὰ τὸ Τευτοβούργιον δάσος κ. Εἴχτερλίνγκου [Echterling], δι' ὧν ἀποδεικνύεται ἡ ταυτότης εἰδῶν τινῶν διαφόρων ἄχρι τοῦδε νομιζομένων. Ὁ δὲ ἐν Ἑρλάγγῃ κ. Κόχιος περὶ φυτικῶν λειψάνων εἰς στιβάδας γαιανθράκων, τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν παρὰ τὴν Ἑρλάγγην εἰς τὴν διωρυγὴν τοῦ Λουδοβικείου ὑδρορρόου· ἔπειτα περὶ φυσιολογικῆς διαφορᾶς, ἕνεκα τῆς ὁποίας τὸ γένος τῶν ἱερακίων πρέπει φυσικῶς νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο τάξεις· ὁ δὲ ἐξ Ἰέννης κ. Κόχιος περὶ διαφόρων νέων καὶ ἐπιφανῶν κατὰ τὰ Καυκάσια ὄρη εὑρισκομένων βοτάνων, ὁ δὲ κ. Ὑγγερὸς [Unger] περὶ τῆς κατασκευῆς τῶν καλαμιτῶν καὶ

περὶ τῆς τάξεως αὐτῶν ἐν τοῖς φυτοῖς. Ὁ φαρμακοποιὸς κ. Ρειχάρδος [Reichard] περὶ φαινομένου τινὸς ἰδιαιτέρων ἐν τῷ φρεατίῳ ὕδατι ὀργανισμῶν εἰς τὴν πόλιν Οὐλμην παρατηρηθέντος· ὁ δὲ κ. Μάρτιος περὶ τῆς εὐθαλείας [vegetation] τῆς Βρασιλιανῆς χώρας, διασαφηνιζομένης μὲ εἰκόνας τὴν βρασιλιανὴν χλωρίδα [Flora] συνιστώσας· ὁ δὲ βιβλιοπώλης κ. Ὁμφεΐστερος περὶ τῶν ἐν τῷ τυπογραφείῳ του ἐκδιδομένων βιβλίων "Nova - genera ac species plantarum auctoribus Poeppig et Endlicher," "Reichenbachii icones Florae germanicae. 4. B."

9. Σεπτέμβριου.

Ὁ κ. Μάρτιος ἔδειξε ῥίζαν πάνυ περίεργον ἐκ Περσίας, ἣ ὁποία πιθανὸν ὅτι εἶνε τῆς τάξεως τῶν σκιαδοφόρων (umbellifere) καὶ δίδεται πρὸς τὴν ὕδρωπικίαν καὶ ἀτροφίαν· ὁ δὲ κ. Κόχιος διέγραψεν εὐκρινῶς τὰ σημεῖα τῶν ἐν τῇ Γερμανίᾳ ξιφιδῶν (gladioli) καὶ τὰς ἰδιαιτέρας διαφορὰς τῆς ὀρεινῆς πίτνους (pimus silvestris) καὶ τῆς νάνου πίτνους (p. pumilio). Ὁ δὲ καθηγητὴς κ. Ζουκερίνης ὠμίλησε περὶ ἀξιολόγων γενῶν τῆς Ἰαπωνικῆς χλωρίδος, ἐξαιρέτως δὲ περὶ τῶν ἐκεῖ κωνοφόρων (conifere), ἐξηγούμενος ἐν γένει περὶ τῆς τῶν τελευταίων τούτων διαιρέσεως· ὁ δὲ κ. Μάρτιος ἔδωκεν ἀπομνημονεύματα περὶ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἐξ ὧν λαμβάνομεν τὸ ἐλαστικὸν κόμμι, καὶ ἦν ἔχει γνῶμην περὶ τῆς μορφολογικῆς ἐρμηνείας τοῦ καρποῦ τῶν βρύων.

10. Σεπτεμβρίου.

Ὁ κ. Ὁμφεΐστερος ἔδειξε καὶ διένειμε τὰ ἐκ Βρασιλίας μετακομιζόμενα παρὰ τῶν ἐμπόρων κάρνα τῆς ὑψηλῆς βαρθολητίας (Bartholetia excelsa)· ὁ δὲ κ. Κόχιος ἔδειξε τὰ εὐρεθέντα εἰς τὴν διωρυγὴν τοῦ Λουδοβικείου ὑδρορρύου φυτικά λείψανα· ὁ δὲ κ. Ἰαίγερὸς ἐκοίνωσε τὰ παρατηρήματα τοῦ ἐν Κάλβη (Calw) Γαιρτνήρου [Gaertner] περὶ τῶν μικτῶν [Hibride] φυτῶν διευκρινίζων ἦν ἔχει γνῶμην περὶ τῆς γενομένης εἰς τὰ ἄνθη καὶ τοὺς καρποὺς φυτῶν τινῶν συγχωνεύσεως, καὶ περὶ τῆς σχέσεως τοῦ

πρωτοτύπου φυτοῦ πρὸς τὸ ἐκβλάστημα· ὁ δὲ κ. "Υγγερσὺς ὠμίλησε περὶ τῆς γενέσεως τῶν κυττάρων καὶ τῶν σπειροειδῶν ἀγγείων· ὁ δὲ κ. Ἄρτμανος [Hartman] ἔδειξε φυτὰ ἀπὸ τὰς Μεσημβρινὰς Ἄλπεις διὰ τὰ διορισθῶσιν ἀκριβῶς.

11. Σεπτεμβρίου.

Ὁ κ. Ζουκερίνης ὠμίλησε περὶ τοῦ ἄνθρακος, ὅτι εἶνε ἀξιόλογον πρὸς ἐπαύξησιν τῶν φυτῶν βοήθημα· ὁ δὲ κ. Τρεβιρανὸς ἐκοίνωσε παρατηρήματα περὶ ἰδιαίτερου τινὸς φαινομένου εἰς τὸν στύλον τῶν κωδονοφόρων [campanulacca], ἐπιστήσας τὴν προσοχὴν εἰς τὸ ἀόριστον τῶν μέχρι τοῦδε ἐννοιῶν τοῦ Ἀρίλλου [Arillus]· ὁ δὲ ἐξ Ἐϊδελβέργης κ. Βίσχοφος διεσάφησε τὴν δόξαν του περὶ τῆς διαπλάσεως τοῦ σπέρματος τῶν βρύων, περὶ οὗ ἀνέφερε τινα καὶ ὁ κ. Μάρτιος.

12. Σεπτεμβρίου.

Ὁ ἐκ Μονάχου κ. Μάρτιος ἔδειξεν ἐκ τῆς Βρασιλιανῆς χλωρίδος τὰς εἰκόνας μόνων τῶν φαρμακευτικῶν βοτάνων· ἔπειτα δὲ ἐκοινοποιήθη ἐπιστολὴ τοῦ κυρίου Τρυχσέσου [Trüchsesse], ἐν ᾗ οὗτος ἐξηγεῖ ἣν ἔχει δόξαν περὶ τοῦ ἐλικτὰς εἶναι τὰς ἴνας εἰς τοὺς κορμούς τῶν δένδρων, ἣτις ἔγινε πολλῶν λόγων πρόξενος.

6. Εἰς τὴν τάξιν τῶν γεοπόνων καὶ τεχνολογῶν.

7. Σεπτεμβρίου.

Ἀνέγνωσε πρῶτον ὁ κ. Ζεννέκας [Zenneck] διατριβὴν περὶ τοῦ σακχαρομέτρου, δι' οὗ διορίζεται ἡ ποσότης τοῦ σακχάρους ἀπὸ τὸ ἀναπτυσσόμενον ἐν καιρῷ τῆς ζυμώσεως ἀνθρακικὸν ὀξύ, δείξας πρὸς τούτοις καὶ δύο τοιαῦτα ἐργαλεῖα, ἐξ ὧν, μὲ τὸ μὲν προσδιορίζεται ἡ ποσότης τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέως ἐκ τοῦ βάρους, μὲ τὸ δὲ ἐκ τοῦ ὄγκου του. Μετὰ τοῦτον δὲ ὠμίλησεν ὁ κ. Ῥέδηνος [Reden] περὶ τοῦ ἠλεκτρογαλβανισμοῦ, ὡς κινητικῆς δυνάμεως, ἀναφέρων τοῦτο πρὸς μηχανὴν τοῦ ἐν Φραγκοφούρτῳ μηχανικοῦ Οὐαγγήρου [Wagner], εἰς τὴν ὁποίαν μηχανὴν -μέειταχε

ρίσθησαν μὲ πλειότερον ὄφελος, ἢ μέχρι τοῦδε, τὴν κινητικὴν ταύτην δύναμιν. Ἐκ τούτου κινηθεὶς ὁ καθηγητὴς κ. Ὡμης [Ohm] ἐκ Βερολίνου διέγραψεν ἀκριβέστερον ἢν ἶδεν αὐτὸς συσκευὴν τοῦ Ἰακωβίου.

9. Σεπτεμβρίου.

Ἐθεωρήθησαν μελιτοτροφεία τινα, ἔπειτα δὲ κατὰ τὴν 12 ὥραν ὁ καθηγητὴς κ. Φάβριος ἔδειξεν ἔκτυπα καὶ σπέρματα τῆς σ π ο ρ ί μ ο υ μ α δ ί α ς [madia sativa], ὠμίλησας περὶ τῆς φυτείας καὶ ὠφελείας τοῦ ἐλαιοφόρου τούτου καρποῦ· μετὰ ταῦτα ἀνέπτυξε διὰ λόγου τὰ κυριώτερα τῆς ἐργασίας τῶν πλεκτῶν κνημίδων εἰς προπαρασκευὴν ἐπιθεωρήσεως τῶν ἐν Ἑρλάγγῃ ἐργοστασίων τῶν πλεκτῶν κνημίδων· ὁ δὲ κ. Κούρηρος [Kurrer] ἐκ Πράγας ἐπαρουσίασε τὴν ἱστορίαν του περὶ τῆς ἐν τοῖς ὑφαντοῖς τυπογραφίας [Zeūgdru'ckerei], δώσας καὶ διασαφήσεις τινὰς περὶ τούτου· μετὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν ἐπεθεωρήθησαν ἐργοστάσιον τῶν χειροκτίων καὶ ἕτερον τῶν κτενίων.

10. καὶ 11. Σεπτεμβρίου.

Ὁ κ. Σχύλλερὸς ὠμίλητε περὶ τοῦ καλουμένου Μουσελίνου ὑέλου [Mousselinglas] καὶ τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ· ὁ δὲ κ. Κάσζηρος περὶ τοῦ ζωγραφίζειν τὴν τὸρφην, τὸ ὁποῖον ὑπερτερεῖ κατὰ πολλοὺς λόγους τὸ νὰ τυπογραφῶμεν αὐτήν· ὁ κ. Βίσχοφος ἀνέφερε περὶ τῆς μεγάλης ὠφελείας τὴν ὁποίαν προξενεῖ ὡς πιάσμα ὁ παρὰ τοῖς Εὐρωπαίοις λεγόμενος Ταφὲς [Tafé], τουτέστι μίγμα ἐκ τιτάνου καὶ κοπράνων.

12. Σεπτεμβρίου.

Ὁ κ. Ῥέδηνος ἔδειξε δείγματα λινούφασμάτων, τὰ ὁποῖα ἐξυφάνθησαν εἰς μηχανικοὺς δίχρους ἀπὸ νῆμα διὰ τῆς μηχανῆς κλωσθὲν, ἐπιστήσας τὴν προσοχὴν τῶν συνεδριαζόντων εἰς τὴν περαιτέρω ἐπιτηδευματικὴν ἀξίαν τῆς νέας ταύτης εὐμηχανίας. Μετὰ τοῦτο ἔδειξεν εἶδη μηχανικοῦ κλώσματος ἀπὸ τὰ πέριξ τῆς Τηγερηνῶν λίμνης [Tegernsee], γνωματεύσας περὶ τῆς εἰς τοῦτο χρήσεως τῆς μηχανῆς, δι' ἧς τὸ λίνον κλώθεται· ὁ κ. Βίσχοφος προσεῖπέ

τινα ἀκόμη εἰς τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην συνεδριάσιν περὶ τοῦ Ταφῆ ὁμίλιαν του, περὶ τῆς κατασπευῆς τῶν λάκκων τοῦ πιάσματος· ἔπειτα δὲ ἐγνωστοποίησε τρόπον ἐκ πείρας καλὸν ἀποδειχθέντα, καθ' ὃν δυνάμεθα νὰ διατηρήσωμεν τὰ ὡὰ τῶν ὀρνίθων ὅσον ἔνεστι πολὺν χρόνον νωπὰ· ὁ κ. Φάβριος ἀνέγνωσε πραγματείαν περὶ νέου κιτρίνου χρώματος τῶν Ζωγράφων.

13. Σεπτεμβρίου.

Ὁ κ. Βίσχοφος ὠμίλησε περὶ τοῦ πιάσματος Ταφῆ, τὸ ὁποῖον, προσαναμιγνυμένης τῆς ἐγχλωρίου τινάνου, γίνεσθαι καὶ πιαστικώτερον, ἐπειδὴ ὄχι μόνον μεταβάλλονται εἰς ἐρεθιστικὰ καὶ τὴν γῆν παιίνοντα μόρια τὰ διὰ τῆς σήψεως ἐκπεμπόμενα αἲρια, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐμμένουσα ὑδροχλωρικὴ τίτανος συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀπομύζησιν καὶ διατήρησιν τῆς ἐκ τῆς ἀτμοσφαίρας ἱκμάδος, πρᾶγμα εἰς τοὺς λιμῶνας καὶ ἀγροὺς ἐπωφελέστατον.

Γ'.

Μεγάλην χαρὰν ἐχάρησαν ὅλα τὰ μέλη τῆς συνόδου καὶ οἱ καλοὶ καγαθοὶ τῆς Ἐρλάγγης πολῖται, ἰδόντες ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν καὶ δύο καθηγητὰς [ἐμέ τε καὶ τὸν κύριον Λανδέρηρον] τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀρτισυστάτου Πανεπιστημείου, θαυμάζοντες μεγάλας καὶ εὐλογοῦντες τὸν φιλόμουσον ἡμῶν Βασιλέα διὰ τὸν ὁποῖον δεικνύει ζῆλον πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων, προσεπιχορηγῶν πᾶν ὅ,τι συντείνει εἰς ταύτην, καὶ ἐπαινοῦντες τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ Πανεπιστημεῖόν μας προθυμίαν εἰς ἀνάκτησιν τῆς παιδείας καὶ τῶν φώτων καὶ εἰς τὴν διάδοσιν αὐτῶν εἰς τὸ γένος ἡμῶν. Ὅλα τὰ μέλη τῆς συνόδου καὶ οἱ πολῖται τῆς Ἐρλάγγης μᾶς ἡσπάζοντο καὶ μᾶς ὑπεδέχοντο φιλοφρονέστατα εἰς ὅλας τὰς συνεδριάσεις καὶ συναναστροφάς. Παραλείπων δὲ τὰ σεβαστὰ ὀνόματα τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν σύνοδον ταύτην ἐνδόξων ἀνδρῶν, συντομίας χάριν ἀναφέρω πρὸς τοῦτο τὰ ὀνόματα τῶν διευθυντῶν τῆς συνόδου μόνον, τοῦ κ. Δευπόλδου πρώτου διευθυντήρος, ὅστις ἐπροθυμοποιήθη κατὰ πάντα τρόπον νὰ μᾶς περιποιηθῇ καὶ νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν ἐπιστημονικὴν περιέργειάν μας, καὶ τοῦ Κ. Σρομευήρου, δευτέρου διευθυντήρος, καὶ καθηγητ. τῆς Χειρουργικῆς εἰς τὸ ἐν Ἐρλάγγῃ Πανεπιστημεῖον, ὅστις ἀπὸ φιλελληνισμὸν καὶ ζῆλον πρὸς τὴν πρόοδον τοῦ Πανεπιστημείου μας κινοῦμενος μὲ παρεκάλεσε νὰ φέρω εἰς αὐτὸ τὰ παρόντα ἐκ μέρους του δῶρα.

1] Τὸ σύγγραμμά του περὶ τενοντοτομίας καὶ μυοτομίας· ἀμφότεραι χειρουργίαι νέαι παρ' αὐτοῦ πρῶτον ἐπιτυχῶς ἐνεργηθεῖσαι καὶ τελειοποιηθεῖσαι, δι' ὧν θεραπεύονται τὴν σήμερον ἑκατοντάδες ραιβοκράνων, ραιβοπόδων, βλαισοπόδων, ἵπποπόδων καὶ ἄλλων ἕνεκα συσπάσεως τῶν μυῶν ἀνενδότου ἀπρέπειαν καὶ δυσέργειαν τῶν μελῶν τοῦ σώματος ὑπομενόντων ἀνθρώπων. Χειρουργίαι, δι' ὧν ἱατρεύονται τὴν σήμερον εὐκόλως καὶ ἀκινδύνως πάθη ἀνίατα ἕως πρὸ ὀλίγου νομιζόμενα.

2] Τὴν παρ' αὐτοῦ ἐφευρεθεῖσαν μηχανὴν πρὸς διόρθωσιν τῶν ἀγκυλώσεων τοῦ γόνατος μετὰ τὴν τενοντοτομίαν.

3] Τὴν ὁμοίως παρ' αὐτοῦ ἐφευρεθεῖσαν μηχανὴν πρὸς τελείαν διόρθωσιν τῶν χειρουργουμένων ραιβοπόδων. κ τ λ.

4] Τὸ παρ' αὐτοῦ ἐπιδιορθωθὲν σάνδαλον τοῦ Σκάρπα ὁμοίως πρὸς διόρθωσιν τῶν ραιβοπόδων μετὰ τὴν τομὴν τοῦ Ἀχιλλείου τένοντος κ λ.

5] Θήκην ἐμπεριέχουσαν τὸ μυοτόμον καὶ τενοντοτόμον του, δύο χειρουργικὰ μαχαίρια πρὸς ἐνέργειαν τῆς μυοτομίας καὶ τενοντοτομίας.

6] Ἑτέραν θήκην ἐμπεριέχουσαν δύο χειρουργικὰ ἔργα-λεῖα, τὸ μὲν μονάγκιστρον, τὸ δὲ διπλάγκιστρον, καὶ ἀμφότερα ἀναγκαῖα εἰς τὴν χειρουργίαν τῶν ἀ λ λ η θ ὠ ρ ω ν.

Καὶ πολλοὶ δὲ ἄλλοι πεπαιδευμένοι ἐκ τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν σύνοδον ταύτην ἐφάνησαν πρόθυμοι νὰ πέμψωσιν ἐφεξῆς τὰ πονήματά των εἰς τὸ ἡμέτερον Πανεπιστημεῖον.

Ἐξ ὧν μέχρι τοῦδε ἠκούσατε, κύριοι, βλέπετε φανεράν τὴν ἐκ τῶν τοιούτων συνόδων προκύπτουσαν εἰς ἡμᾶς μεγίστην ὠφέλειαν, ἕνεκα τῆς ὁποίας ὁμολογῶ χάριτας εἰς τὸν μεγαλειότατον ἡμῶν Βασιλέα καὶ εἰς Ὑμᾶς διὰ τὴν εἰς Ἑρλάγγην ἀποστολὴν μου.

Τέλος δὲ πάντων χρεωστῶ νὰ σᾶς ἐνθυμίσω καὶ τοῦτο ἀκόμη, ὅτι ἐκτὸς τῆς συνόδου ταύτης τῶν φυσιογράφων καὶ ἱατρῶν, συγκροτεῖται κατ' ἔτος εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ ἑτέρα, ἢ τῶν φιλολόγων, εὐθὺς μετὰ τὴν τῶν φυσιογράφων καὶ ἱατρῶν δὲν εἶνε δὲ μικρὸν οὐδὲ τὸ ἐκ ταύτης τῆς συνόδου ὄφελος· ὅθεν κατὰ προτροπὴν πολλῶν καὶ μάλιστα τοῦ γνωστοῦ εἰς τοὺς πλείοτους ἐξ ἡμῶν φιλέλληνας κ. Θειρσίου προτείνω νὰ ἐνεργήσητε ν' ἀποστέλληται, εἰ δυνατόν, καὶ εἰς τῶν φιλολόγων μας εἰς τὴν σύνοδον ταύτην.